

06
2026

VELKOMĚŘČSKO

MĚSTO VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Pod zemí objevujeme
dávnou historii města

VELKOMEZIŘÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostišťe a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:
Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Váchová
Redaktor: Tomáš Adam
Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930
E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz
Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziříčska bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
3. června 2026 (XXXVII. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
19. června 2026 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00
Středa: 10:00–12:00
Pátek: 8:00–12:00

Úvodník

Martin Kaman
místostarosta

Vážený spoluobčané, milí sousedé,

jeden ze symbolů města – hodiny na kostelní věži – se zastavil. Život ve městě ale běží dál.

Hodinový stroj čeká důkladná oprava, farnost s finanční pomocí města zrenovuje fasádu věže a koncem léta projdou generálkou i unikátní prosvětlené ciferníky.

Při rekonstrukci náměstí práce postoupily k radnici, po náměstí se dá s opatrností pohybovat pěšky, ale už ne autem. Dlaždiči pokládají chodník na dolní straně v okolí luteránského gymnázia a pasáže Svit, chystá se i dláždění kolem kostela. Šebestiánské náměstíčko prošlo závěrečnými zahradnickými úpravami a čeká je výsadba. Na opačné straně, v Radnické ulici, začali archeologové v předstihu zkoumat místo budoucího vsaku na parkovišti. Děkuji všem, kdo se v okolí stavby pohybují obezřetně a předvídatelně. Výrazně tím usnadňují práci dělníkům a šoférům, kteří nechtějí nikoho ohrozit. Věřím, že za pár let budeme na rozkopané náměstí vzpomínat s nostalgií.

Zatímco hledání místa k zaparkování v okolí rozkopaného náměstí je starost drobná a řešitelná, hledání místa pro malé dítě bývalo v minulých letech bolestí. Mám proto radost, že jsme v sobotu slavnostně otevřeli novou dětskou skupinu Sluneční pro 24 dětí na Hlinišťích. V červnu navíc římskokatolická farnost otevře svou skupinu Ovečka pro dvanáct dětí v Komenského ulici. Je to úleva nejen pro děti, ale především pro rodiče, hlavně maminky, které získají víc možností skloubit rodinu a práci po svém.

Naplno začala stavba jihovýchodního obchvatu. Ten odkloní část tranzitní dopravy z ulic Karlov a K Novému nádraží a také lépe propojí nově vznikající stanice záchranky a hasičů s dálnicí. Mimochodem, novým velitelem profesionální hasičské stanice se stal Ondřej Novák. Ve Velkém Meziříčí slouží od roku 2011, má velký respekt u svých kolegů. Těším se na spolupráci.

Vrcholem červnového společenského dění v našem městě bude samozřejmě pouť. Kolotočáři spustí své atrakce ve Svitě již ve čtvrtek. Poutové slavnosti, které se konají už popáté, startují v sobotu 13. června ve 13.30 ve velkém sále Jupiter clubu, vstup zdarma – zahrají Vlčnovjanka, Tanja, Vltava a Mňága a Žďorp. Po mších v neděli 14. června farnost požehná opravený Špitálek.

Hektický červen čeká naše školáky. Přeji jim, ať zvládnou poslední písemky a užijí si školní výlety. O dnešní generaci dětí někdy slýchám, co všechno je na ní špatné. Nemyslím si to. Vyrůstají s technologiemi od malička a v leccem nás předčí. O svých názorech a pocitech navíc mluví otevřeněji, než jsme uměli my. Něco mají těžší, něco snazší. Rozhodně je nepodceňujeme. Děkuji všem, kdo se o naše školáky a studenty starají. Už jen měsíc – a pak vás čeká odpočinek!

Přeji vám krásný červen.

VELKOMEZIŘÍČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

[f](https://www.facebook.com/velkomezirisko) [y](https://www.youtube.com/velkomezirisko) [i](https://www.instagram.com/velkomezirisko) @velkomezirisko

Sluneční ožila smíchem dětí, které slavily svůj den

Nová dětská skupina Sluneční se v sobotu 30. května poprvé slavnostně otevřela veřejnosti. Symbolicky se tak stalo při oslavě Mezinárodního dne dětí, která do nových prostor přilákala desítky malých návštěvníků s rodiči. K jejich svátku jim přišli popřát klauni, parkouristé i oblíbená BibiBum.

„Není lepší příležitost pro otevření dětské skupiny než právě oslava Mezinárodního dne dětí, který nám připomíná, jak důležité je vytvářet dětem bezpečné, podnětné a šťastné prostředí pro objevování světa,“ uvedla radní Andrea Vašíčková. Právě děti se následně ujaly slavnostního přestřihání pásky v novotou vonících prostorech, které budou od léta sloužit nejmenším obyvatelům města.

Dětská skupina zahájí svůj pravidelný provoz nejspíš od 1. července. Kapacita zařízení je již nyní zcela naplněna, což potvrzuje velký zájem rodičů o tuto službu.

„Jde o velmi vydařený projekt za 18,9 milionu korun, na který jsme získali dotaci ve výši 15,5 milionu korun z Ministerstva práce a sociálních věcí. Z vlastního rozpočtu tak město investovalo pouze 3,4 milionu korun,“ doplnil starosta Alexandros Kaminaras.

Nová dětská skupina rozšiřuje nabídku předškolní péče ve městě a poskytne zázemí dětem i jejich rodičům v moderním a bezpečném prostředí.

Martina Váchová

Stavbaři pracují na dláždění okolo kostela

Průchod mezi kostelem a prodejnou nábytku převezmou dlaždiči. Kolem kostela položí velkoformátové kamenné desky s mosaznými křížky uprostřed, které připomenou půdorys někdejšího středověkého hřbitova. Práce pokračují také v křižovatce ulic Komenského a Kostelní. Chodcům se proto doporučuje projít na náměstí fortnou, kde už je hotovo.

Parčík zjara rozkvetne

K finále se blíží i parčík na náměstí sv. Šebestiána. Na průchod kolem hradeb se vrací mlatová cesta. Vedle jsou záhony s kamennými nášlapy, po nichž bude možné přejít na budoucí trávník. V něm je rozvedený závlahový systém.

Záhony pokvetou od brzkého jara do podzimu. Objeví se v nich tulipány, narcisy, čemeřice, okrasné česneky a trávy, rdesna, krvavce, dlužichy, kakosty, rozrazil, kontrihely, třapatkovky, šuškarďy či hlaváče. Zatím v parčíku „vykvetl“ jen kámen, který zdobí sedm kovaných květů.

Práce ve středu náměstí pokračují

Stavbaři vyfrézovali vozovku na horní straně náměstí a pokračují s pokládkou kanalizace. Asfalt odstranili i z parkoviště v Radnické ulici, kde bude vsakovací objekt, aby archeologové mohli prostor s předstihem prozkoumat. Radnická včetně výjezdu na hlavní tah zůstává průjezdná.

Plynaři dokončili přípojky na spodní straně náměstí a stavbaři už osazují obrubníky a dláždí chodníky od Komenského ulice směrem k radnici.

Archeologové přes léto zakotví v Radnické
Archeologové prozkoumali vsakovací objekt před Horáckem a přesouvají se na parkoviště v Radnické ulici. Tam už mají odkrytý poslední vsakovací objekt i výkop plynařů přímo před drogerií.

Záchranný archeologický výzkum v této části města potrvá celé léto. Odborníci zde předpokládají nálezy ze tří až čtyř středověkých parcel se základy domů z různých období a také pozůstatky městské brány.

Martina Váchová

Vizualizace soutoku od architekta Filipa Musálka z ateliéru M2AU

Soutok se promění. Náplavku oživí schody

Město připravuje proměnu soutoku a okolí řeky Balinky, jejímž hlavním prvkem bude nové pobytové schodiště. V současnosti vzniká projektová dokumentace, kterou zpracovává brněnský kreativní klastř architektů M2AU. Pokud půjde vše podle plánu, ještě letos na podzim chce město vypsat soutěž na zhotovitele stavby a samotná realizace by mohla začít v příštím roce.

„Nejvýznamnější místo našeho veřejného prostoru, které dává městu jméno Meziříčí, je soutok dvou řek, mezi kterými se naše město rozkládá. V minulosti mu nebyla věnována žádná pozornost, to se po rekonstrukci změní,“ říká starosta Alexandros Kaminaras a dodává: „Soutok se promění, bude tam hezký mobiliář, nová výsadba, špice bude zajímavě nasvětlená. Vznikne krásná náplavka, kde bude možné projít pobytovými schody až k řece. Bude to velmi razantní změna oproti současnému stavu, kdy tady

řeky sice existují, proplovávají, ale nemáme k nim přístup, jsou upozadovány. Teď je naopak lidem přiblížíme a věřím, že to získá velkou oblibu.“

Na návrhu i projektové dokumentaci pracuje architekt Filip Musálek, který řeší nejen samotné schodiště v blízkosti soutoku, ale také úpravy navazující části Šebestiánského náměstí. Projekt zahrnuje širší území – počítá s novým osvětlením parku, úpravou chodníků i lepším napojením lokality na most přes silnici II/602. Součástí příprav je rovněž inženýrsko-hydrogeologický průzkum v řečišti Balinky, nezbytný pro bezpečné založení stavby.

Projekt bude úzce koordinován s rekonstrukcí náměstí a přilehlých ulic, aby výsledná podoba území působila jako jednotný a funkční celek.

Martina Váchová

Vítězný návrh Blank architekti + AZ GEO, zdroj Správa železnic

Porota vybrala podobu mostu přes Oslavu. Zvítězil střídavý návrh

Velké Meziříčí už zná podobu mostu vysokorychlostní tratě, který překlene údolí řeky Oslavy za areálem Motorpalu. Vítězný návrh vzešel z architektonické soutěže, do níž se přihlásilo dvaadvacet týmů.

Porota, ve které město zastupovali architekti starosta Alexandros Kaminaras a Eva Uchytlová vybírala z pestré škály řešení. Návrh více než 350 metrů dlouhého mostu, jehož konstrukce se bude tyčit 42 metrů nad terénem, představoval pro soutěžící výraznou výzvu. Stavba má totiž vzniknout v bezprostřední blízkosti ikonických dominant města – dálničního mostu Vysočina i dvojice historických klenutých viaduktů.

Vítězem soutěže se stalo studio Blank architekti ve spolupráci s AZ GEO. Podle poroty návrh citlivě splývá s okolní krajinou a přirozeně zapadá do charakteru údolí. „Síla stavby spočívá v uměřenosti, jednoduchosti a respektu k místu. Most není vnímán jako dominanta, ale jako moderní infrastruktura, která citlivě navazuje na krajinný rámec i technické dědictví oblasti, podobně jako tomu bylo u historických železničních staveb regionu,“ uvedla porota ve svém hodnocení.

Starosta Alexandros Kaminaras připomněl, že architektonická soutěž původně ani nebyla v plánu. „Jsem velmi rád a děkuji, že Správa železnic před rokem vyslyšela můj důrazný apel na nutnost

prověření takto významné stavby architektonickou soutěží. Soutěž totiž neměla být původně vypsána,“ uvedl.

Podle něj je důležité vnímat most nejen jako technickou stavbu, ale také jako součást každodenního života obyvatel města. „Většina lidí se vlakem po mostě svezou a ani si jeho existenci neuvědomí. Lidé z Velkého Meziříčí a okolí ho však budou vnímat zespodu každý den, dost možná po celý život. Proto je tak důležité mu věnovat pozornost,“ dodal starosta.

Oceněné návrhy si budou moci lidé prohlédnout od 25. června na výstavě ve Velkém Meziříčí. K dispozici jsou také na webu vrtky.cz/architektura.

Martina Váchová

Stavba začala

Nový obchvat pomůže řidičům i záchranářům

Stavba jihovýchodního obchvatu Velkého Meziříčí začala. Po jejím dokončení v létě 2028 se uleví dopravě ve městě, zejména v úseku hlavního tahu městem ve směru od Třebíče na Brno.

Jihovýchodní obchvat Velkého Meziříčí propojí silnice II/602 na trase Jihlava – Brno a II/360 na Třebíč. Bude dlouhý asi 2,4 kilometru a jeho součástí bude most přes řeku Oslavu na Františkově o délce 230 metrů.

Obchvat buduje Kraj Vysočina, který na stavbu za téměř 389 mil. korun získal peníze ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Silnice totiž bude součástí návozných tras pro výstavbu nových bloků Jaderné elektrárny Dukovany. Město Velké

Meziříčí se podílelo na majetkoprávní přípravě projektu. Dodavatelem je společnost Doprastav.

„Obchvat by měl zásadně ulevit Velkému Meziříčí od dopravních komplikací, které se pravidelně objevují při mimořádnostech na D1, kdy průtah městem slouží jako objízdná trasa,“ uvedl hejtmán Kraje Vysočina Martin Kukla. „Podle dopravních expertů uleví dopravě ve městě asi o třicet procent zejména na Karlově, kde denně projede zhruba deset tisíc aut,“ doplnil starosta města Alexandros Kaminaras a dodal: „Navíc bude významnou spojkou pro hasiče a záchranku, pro které právě teď vznikají nové základny přímo u obchvatu.“

Projekt zahrnuje nejen velký most nad řekou Oslavou a areálem kablovky, ale i další dvě přemostění pro převedení polních a účelových cest. Dojde k mírné regulaci Františkovského potoka, který povede propustí pod obchvatem, a také k přeložce vodovodu, kanalizace a vysokého napětí. Převýšení terénu v trase obchvatu je řešeno zářezem a náspem. Nahoře na Karlově se obchvat napojí na stávající okružní křižovatku, která je mimo jiné propojením na exit 146 D1. Nová komunikace bude 9,5 metru široká, ve směru na Třebíč s přidáním stoupačím pruhem. Stavba zahrnuje i dvě retenční nádrže, podzemní a nadzemní, které budou zachycovat větší vodu a regulovat její odtok z obchvatu.

Martina Váchová

Věžní hodiny stojí, stroj odjel na opravu

Úterý 12. května lze považovat za den, kdy fyzicky začala oprava věžních hodin ve Velkém Meziříčí. Specialisté z firmy L. Hainz z Lysé nad Labem demontovali, z věže snesli a odvezli hodinový stroj. Zaměřili ciferníky, které též čeká oprava. Hodiny tak stojí a stát budou celé léto.

Ručičkami otáčí věžní čtvrtkový stroj Vyškov z roku 1949, je stále funkční s elektrickým náhahem, ale bez synchronizace času. Odborníci z Lysé stroj nejen odborně ošetří, aby vydržel další dlouhá léta, ale rozšíří jej o synchronizaci a vymění náhahový elektromotor.

Nejdůležitější budou ovšem úpravy na cifernících. Číselníky se loupou, cifry také, jakož i značky jednotlivých minut. Sklo je na některých místech popraskané.

„Sklo na číselníku vyměníme za odolnější materiál plexiglas, který odolává UV záření. Do číselníků na šrouby připevníme cifry, které budou kovové s povrchovou úpravou odolnou proti povětrnostním vlivům,“ uvedla Mariana Nesnídalová z firmy L. Hainz. Hodiny dostanou nové ručičky, které budou v historizujícím stylu. Současně s výměnou ruček dojde k čištění a repasi ručkových strojků za jednotlivými číselníky.

Ciferníky firma opraví o prázdninách, kdy bude kolem věže kostela postavené lešení, primárně určené k opravě fasády věže, ale díky koordinaci ho lze využít i pro opravu hodin.

Věžní hodiny ve Velkém Meziříčí jsou připomínány již v 16. století. Teprve ve

známost přišly roku 1949, kdy se výrazně změnila jejich podoba. S průměrem 420 cm patří tyto hodiny k největším s prosvětleným ciferníkem ve střední Evropě.

Číslice jsou vysoké 53 cm, malá rafika má délku 170 cm, šířku 30 cm a váží 17 kg, zatímco velká rafika je dlouhá 250 cm, široká 25 cm a váží 23 kg. Současné hodiny byly spuštěny v roce 1949. Podle městské kroniky začala výměna starých hodin v prosinci 1948 a prováděla ji firma Václav Dvořák – Vyškov. Lešení kolem věže (až ke kříži) tehdy stavěl tesařský mistr Karel Kozina. Oprava věže a nové elektrické hodiny tehdy město stály více než jeden milion korun.

Petr Chřoupek

Malá scéna by v budoucnu mohla nabízet loutky i film

Radní města vyrazili přímo do terénu, aby se seznámili s aktuálními potřebami Jupiter klubu. Jedním z hlavních témat návštěvy byla budoucnost loutkového sálu, který by se mohl proměnit v komorní klubové kino.

„Současný kinosál je maximálně vytiženy nejen promítáním filmů, ale také přednáškami, besedami a dalšími akcemi. Zároveň nabízíme i řadu nemainstreamových filmů, pro které by menší prostor plně postačoval. Malá scéna přitom zůstává přibližně půl roku nevyužitá. Rádi bychom ji proto vybavili kinotechnologií a vytvořili zde klubové kino,“ představila radním svou vizi jednatelka Jupiter klubu Adéla Šoukalová. Tato úprava by podle ní měla dopad nejen

na komunitní život města, ale i na návštěvnost z okolí. Loutkový sál však není v dobrém stavebně-technickém stavu. Objekt dlouhodobě trápí vlhkost a vyžaduje rozsáhlejší opravy. Vedení města proto do budoucna počítá s výstavbou zcela nového sálu. I z toho důvodu by případná kinotechnologie musela být plně přenositelná a využitelná i v novém prostoru.

Investice do projekční techniky a potřebných úprav sálu se odhaduje přibližně na dva miliony korun. „Chtěli bychom významnou část nákladů pokrýt prostřednictvím dotace ze Státního fondu kinematografie,“ doplnila Šoukalová. Žádost o podporu bylo třeba podat do konce května.

Martina Váchová

Rada rozdělila další peníze na kulturu

Rada města na svém květnovém jednání rozdělila další peníze v rámci průběžné výzvy Grantového programu podpory kultury 2026. Římskokatolická farnost dostane 23 000 korun na akci Slavnostní vánoční koncert. Olga Ubrová (Pěvecký sbor Harmonie Ladies) pak 20 500 korun na akci Otevírání studánek - Bohuslav Martinů. Částka 48 000 korun půjde na akci Fajtfest v centru vol. 7 a 30 000 korun na akci Fajtfest party vol. 18. Další peníze z grantu, a to 19 375 korun, podpoří Další koncert na zámku (Aneta Kapčuková). Akce Dukla + Mutanti hledají východisko (Jana Adamová) dostala částku 44 375 korun. Na vystoupení Stand Up Comedy Na Stojáka (Viktor Kundela) půjde 28 500 korun a Farní sbor ČCE dostane 10 000 korun na akci Kultura na okraji.

Petr Chňoupek

Město chce propojit školy a firmy

Podpora místního trhu práce a návratu mladých lidí po studiích zpět do města byly hlavními tématy setkání vedení města se zástupci hospodářské komory. Jedním z konkrétních výsledků jednání by mohl být veletrh firem a pracovních příležitostí ve Velkém Meziříčí.

„Chceme zvýšit povědomí o místních firmách a podnikatelském prostředí. Rodičům i studentům chceme ukázat možnosti vzdělávání a zároveň jim dát jistotu, že po dokončení studia – třeba i mimo region – mohou najít pracovní uplatnění doma. Snažíme se podpořit rozhodnutí mladých

lidí zůstat ve městě a neodcházet za prací jinam,“ uvedl starosta města Alexandros Kaminaras.

Město by chtělo ve spolupráci s Okresní hospodářskou komorou Žďár nad Sázavou uspořádat burzu nebo veletrh práce. „Bylo by proto dobré, aby se do hospodářské komory zapojilo co nejvíce místních firem,“ doplnil starosta. Hospodářská komora svým členům poskytuje důležité informace pro podnikání, zastupuje jejich zájmy při jednání se státní správou, zaměřuje se také na sledování ekonomického vývoje, dotačních možností a pomáhá s propagací

firem například směrem ke školám a budoucím zaměstnancům.

Plánovaný festival práce či veletrh vzdělávání by měl propojit školy, žáky, rodiče i zaměstnavatele. „Veletrh by místním firmám umožnil představit veřejnosti svou činnost a nabídnout například exkurze do provozů. Velký přínos vidíme také v užším propojení škol a zaměstnavatelů,“ uvedla ředitelka komory Dana Fialová.

Podpora spolupráce mezi školami a firmami by se mohla v budoucnu rozšířit i na celý mikroregion Velkomeziříčsko-Bítešsko.

Martina Váchová

Velké Meziříčí navštívili přátelé z Tisna

V pátek 15. května dopoledne přivítal na radnici starosta města Alexandros Kaminaras společně s místostarostou Martinem Kamanem a radními delegaci z partnerského města Tisno v čele se starostou Kristijanem Jarebem.

Po krátkém přátelském posezení v kanceláři starosty se chorvatští hosté v doprovodu představitelů města vydali na prohlídku všech budov radnice, prohlédli si náměstí a živě se zajímali o probíhající rekonstrukci.

Následovala návštěva Základní školy Oslavická, dopravního hřiště a prohlídka knihovny. Po obědě pokračovali prohlídkou staveniště nové sportovní haly, návštěvou bytového domu pro seniory U Svět-

lé a dětské skupiny na Hliništích. Další jejich kroky pak zaměřily na vyhlídku Tři kříže a na výstavu na zámku. Den zakončil koncert na Pandě.

V sobotu čekal chorvatské hosty výlet, mimo jiné na úpravnu vody v Mostištích a do Jupiter clubu. Pobyt na Velkomeziříčsku zakončili přátelským posezením na mlýně v Balínách. V neděli pak už zaměřili zpátky domů k Jaderskému moři.

Město Tisno leží v Dalmácii nedaleko Šibeniku. Z části se rozkládá na pevnině a z části na ostrově Murter. V Tisnu žije něco málo přes tři tisíce obyvatel a kromě turistiky je pro místní významné rybářství, pěstování olivovníků, vinné révy a zeleniny.

Petr Chňoupek

velkomeziříčské

Pout'ovky

sobota 13. června 2026
začátek 13.30
Jupiter club | VELKÝ SÁL
VSTUP ZDARMA

**VLČNOVJANKA | TANJA | VLTAVA
MŇÁGA a ŽĎORP**

Pout' přinese hudbu, žehnání i atrakce

Hlavní hudební program tradičních pout'ových slavností ve Velkém Meziříčí se z důvodu probíhající rekonstrukce náměstí s přesouvá do prostor Jupiter clubu, konkrétně do velkého sálu. Pout'ové slavnosti se uskuteční v sobotu 13. června 2026 od 13:30 hodin v Jupiter clubu. Návštěvníci se mohou těšit na pestrý hudební program. Vystoupí dechová kapela Vlčnovjanka, zpěvačka Tanja, skupina Vltava a známá skupina Mňága a Žďorp. Dobrou zprávou pro všechny návštěvníky je, že vstup na koncerty je zdarma.

Farnost požehná Špitálek

V neděli 14. června budou v kostele bohoslužby v 7:30, 9:00, 10:30 a v 18:00 hodin. Mši svatou v 10:30 bude sloužit bývalý velkomeziříčský farář Mons. Pavel Šenkyřík, nyní náměstek brněnského biskupa Pavla Konzubla. Po mši svaté požehná zrekonstruovaný Špitálek. V 15 hodin bude komentovaná prohlídka chrámu svatého Mikuláše s ukázkou varhanní hry.

V 17:00 ve špitálním kostelíku proběhne hudebně literární pásmo v podání souboru Listověj, které naváže na výjimečnou událost pro náš region: blahorečení kněží Jana Buly a Václava Drboly z Babic a Jaroměřic.

Kolotoče budou ve Svitu

Pout' nabídne i další tradiční program. Chybět nebudou ani oblíbené kolotoče a stánky, které budou umístěny v areálu Svitů. **red**

XXXI. ročník festivalu

CONCENTUS MORAVIAE

festivalcm.cz

út 16/6
Velké Meziříčí
Jupiter Club, 19³⁰

Epoque Quartet

D. Dale, A. Aslamas, P. Metheny,
D. Anger, A. Piazzolla, V. Cosma

předprodej vstupenek:
Velké Meziříčí - Jupiter club, Náměstí 17

za finanční podpory

oficiální partner

ve spolupráci

hlavní mediální partner

Řemeslo má v krvi. Radek Kolouch je opět juniorským mistrem tesařem

Teprve osmnáctiletý Radek Kolouch z Frankova Zhořce už podruhé ovládl juniorské mistrovství České republiky v oboru tesař. Žák Střední školy stavebních řemesel Brno-Bosonohy letos znovu porazil konkurenci učňů z celé země a potvrdil, že patří k největším talentům svého oboru.

Úspěchy sbírá doma i v zahraničí. Na soutěži Mladý stavbár v Žilině vybojoval dvě první místa a další vítězství přidal na mistrovství Slovenska strechárů v Nitře. Je držitelem ocenění České ručičky 2025 a 2026, které uděluje Hospodářská komora ČR.

Soutěže mladých tesařů přitom nejsou jen o práci se dřevem. Soutěžící musí zvládnout celý proces – od narýsování projektu až po jeho přesné přenesení na materiál. „Naším nejčastějším úkolem je zhotovit nároží nebo úzlabí,“ vysvětluje Radek Kolouch, který si s oběma úkoly poradil nejlépe ze všech.

Na českém mistrovství cítil silnou konkurenci, na Slovensku podle něj byla situace odlišná. „Tam se žáci v tříletém oboru strechár učí dohromady tesařinu i klempířinu. U nás je každý obor samostatný, a tím pádem i důkladnější,“ říká mladý tesař.

Letos dokončuje tříletý učební obor tesař, vzdělávání ale opustit neplánuje. Chce pokračovat na klempíře a možná i na pokrývače. „Baví mě dělat střechy, takže klempířina se mi bude hodit,“ dodává. Zkušenosti už má i z praxe – pomáhá totiž v rodinné firmě, kde se tesařské řemeslo dědí z generace na generaci. Radek je už čtvrtým pokračovatelem rodinné tradice.

„Díky rodinnému zázemí přišel Radek do školy téměř jako hotový řemeslník,“ říká jeho učitel odborného výcviku Marek Křiva ze školy v Bosonohách.

Martina Váchová

Co se líbí a nelíbí školákům

V Základní škole Sokolovská se v květnu konalo školní fórum pořádané ve spolupráci s Národní sítí Zdravých měst.

Žáci měli možnost říct nahlas, co se jim ve městě a ve škole líbí, ale také co se jim nelíbí. U závěrečné prezentace nejpalcivějších problémů, které trápí žáky základních škol, byli přítomni i starosta města Alexandros Kaminaras a místostarosta Martin Kaman. Ti se pak k jednotlivým bodům mohli vyjádřit. Výsledky školního fóra se zabývala i rada města.

A co nejvíc trápí školáky? Na prvním místě se shodně umístila bezpečnost v ulicích (řeč byla především o opilcích např. u Domusu) a renovace koupaliště spolu s výstavbou krytého bazénu. Třetí místo si vydobyla větší potřeba sportovních obchodů. Z dalších pro školáky palčivých témat se v hlasování na předních místech umístilo zabezpečení dálničního mostu, aby se z něj nedalo skočit, potřeba fastfoodu v centru města, oprava autobusových zastávek a autobusového nádraží, školáci také po-

ukazovali na dlouhé trvání rekonstrukce náměstí.

Starosta Alexandros Kaminaras se pak k jednotlivým problémům vyjádřil ve smyslu, co pro jejich řešení může město udělat. „Obchody se sportovními potřebami nebo fastfood bude město asi jen těžko provozovat, ale může vytvářet podmínky pro jejich provozování,“ uvedl starosta. Podobným případem je i dálniční most. „Most není v našem majetku, můžeme pouze tlačit na stát, aby problém řešil,“ řekl.

Další nastíněná témata už jsou v kompetenci města. K bezpečnosti ve městě starosta uvedl, že se v současné době intenzivně diskutuje o novele vyhlášky, která vymezuje místa ve městě, kde je zakázáno konzumovat alkohol. K renovaci koupaliště a výstavbě krytého bazénu starosta řekl, že toto se plánuje, ale ve městě jsou důležitější akce jako třeba právě probíhající rekonstrukce náměstí. Co se týče náměstí, vysvětlil starosta proces samotné výstavby s tím, že nikdo dopředu nemůže vědět, co se najde

v zemi a co se bude muset řešit, a to pak způsobuje zpoždění proti harmonogramu. Školáci jeho vystoupení ocenili potleskem, řada z nich díky tomu získala větší přehled o tom, jak město vlastně funguje a co může a nemůže.

Školní fórum pak pokračovalo dalším blokem. Ten byl v mnohém prakticky stejný, pouze s tím rozdílem, že se nemluvílo o městě, ale o škole, a starosta města tak nahradila ředitelka školy Hedvika Kopecká. A co školáky nejvíce trápí ve škole? Nejvíce hlasů získal, což nepřekvapilo, zákaz používání mobilů, žáci školy by si jej rádi prohlédli alespoň o velké přestávce. Dětem také ve škole chybí venkovní posilovna, rádi by byli i za klimatizaci či rekonstrukci tříd, šaten a WC.

Mezi bloky nastal takový malý slavnostní okamžik, kdy starosta ocenil spolupráci se školou a ředitelce předal dárkový poukaz v hodnotě pět tisíc korun. „Jak s penězi naložíme, rozhodnou sami žáci,“ prozradila Hedvika Kopecká. *Petr Chňoupek*

I zastupitelka občas stojí na kameni v řece

Práce zastupitelky není jen o jednáních, usneseníh a rozpočtech. Občas to znamená i stát v letních šatech na kamenech uprostřed řeky v Nesměři a oddávat zamilovaný pár. Člověk pak během slavnostního projevu hlídá, aby ustál nejen proud emocí, ale i vody.

Za dobu, co oddávám, jsem pochopila, jak pestrá tahle část veřejné služby vlastně je. A také to, že lidé mají o oddávajícím pořád velmi jasnou představu – čekají staršího muže, ideálně starostu. Proto bývá překvapení, když na obřad přijdu já, osmadvacetiletá žena.

Někdy si mě hosté spletli s brigádnicí nebo koordinátorkou svatby. A vlastně se tomu ani nedivím. Dokud si člověk nevezme slavnostní insignii a desky s projevem, nepůsobí asi mezi hosty jinak odlišně. Jenže i ta insignie je trochu úsměvná záležitost – těžký kovový řetěz se státním znakem, zjevně vytvořený spíše pro mužské postavy. My oddávající ženy si ho proto často vzadu připínáme

obyčejnou svírací sponkou, aby nám nesahal až ke kolenům. A to je nás žen dnes mezi oddávajícími většina.

Každý obřad je jiný. Někdy jen se svědky, jindy s desítkami hostů. Někdy stojí před námi mladý pár, jindy lidé, kteří už mají děti a společný život dávno vybudovaný. A jsou i takoví snoubenci, kteří přijedou zdaleka – třeba z Mexika nebo Nikaraguy – a bez tlumočnicka při obřadu by si neřekli ani „ano“.

Největší svatební maraton ale zažíváme na Farmě v Tasově. Přes sezonu tam skoro neexistuje víkend bez svatby. Občas se stane i něco, co v matrice určitě nenajdete – například tatínek nevěsty, který začne slavit natolik brzy, že už při obřadu dojí má spíš sám sebe. V tu chvíli člověk zjistí, že oddávající musí být kromě řečníka také trochu diplomat a improvizátor.

I tohle je zkrátka práce zastupitelky. A musím říct, že jedna z těch nejmilejších. *Michaela Horná (zastupitelka za Společně VM)*

Sportovní rybáři z Velkého Meziříčí slaví 130 let od svého založení

Již před rokem 1896 existoval na Moravě Zemský rybářský spolek, který byl složen z převážně německy mluvících členů a který postupně začal přibírat i české zájemce o rybolov. Na sklonku roku 1896 se místní rybáři zcela osamostatnili a ve svém městě založili Družstvo rybářů, mající při založení 42 členů. Tak ve Velkém Meziříčí vznikl první ryze česky mluvící rybářský subjekt na Moravě.

V dubnu r. 1897 byly schváleny jeho nové stanovy i přejmenování na Rybářský spolek. Vedoucími osobnostmi spolku byl místní poštovní František Kittnar, Karel Jelínek a JUDr. Emil Kostka. Již v následujícím roce měl spolek 108 členů, což svědčí o velké popularitě sportovního rybářství. Spolek se staral o řeky Oslavu a Balinku, taktéž pořádal odborné kurzy a semináře, propagoval rybářský sport. V této době do spolku vstoupila i výrazná osobnost v osobě Františka Veselého. Na jeho popud bylo schváleno Vodní rybářské družstvo sdružující 19 obcí na tocích řek Balinky a Oslavy. Největší zásluhu si F. Veselý vydobyl založením a vydáváním ryze českého časopisu Moravský rybář, což bylo v monarchistickém Rakousko-Uhersku nevídané. Toto periodikum vznikalo v místní tiskárně Šašek a Frgal a vycházelo nepřetržitě od r. 1902 do roku 1920. V průběhu této doby změnilo název na Česko-moravský rybář. Dnes populární časopis Rybářství je nástupcem tohoto odborného listu. František Veselý svým zaujetím a nadšením pro rybářství získal mnoho nových příznivců do řad rybářů. Převážně jeho zásluhou vznikl Ústřední zemský svaz spolků, družstev a rybářských společenství Markrabství moravského, a to právě v našem městě, ve Velkém Meziříčí.

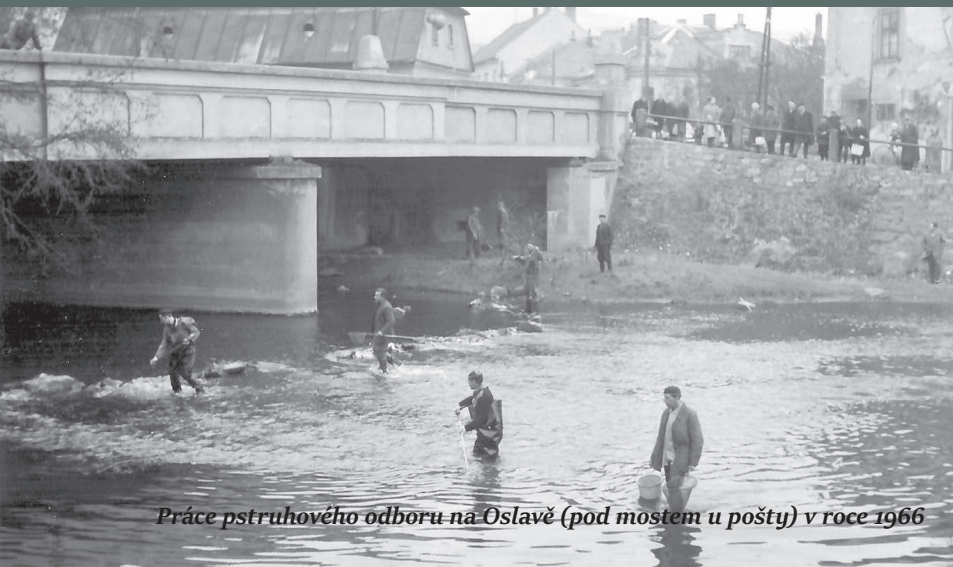
Následovala 1. světová válka, která se výrazně podepsala na místním rybářském spolku. Mnoho členů bylo

povoláno k vojenské službě. Po krátkém časovém období a obnově činnosti následovalo další těžké období způsobené 2. světovou válkou. Tato etapa se zapsala do historie spolku černým písmem. Nelze nezmínit poslední tragické dny války v našem městě, kdy přišly o život desítky místních obyvatel, z nichž bylo 10 členů místního rybářského spolku a mnozí zastávali vedoucí pozice ve výboru. Po válce se rybářský sport začal postupně vzpamatovávat z válečných hrůz a útrap. Členská základna se opět začala rozšiřovat. V r. 1946 založil rybářský spolek Rybníční družstvo. Názvy se postupně měnili. Přes Lidový rybářský spolek až na místní organizaci Českého rybářského svazu. V období 50. let byly organizaci přiděleny všechny vodní plochy, o které neměl státní podnik Rybářství zájem. Obecně lze na období 50. až 70. let pohlížet jako na dobu usilovné práce a budování. V této době tehdejší předseda Vilém Souček odstartoval druhou úspěšnou éru sportovního rybářství ve městě. V roce 1959 vznikly samostatné pstruhové revíry a rovněž se pozornost upnula na práci s mládeží. Velkým mezníkem v historii spolku bylo otevření přehradní nádrže Mostiště v r. 1963. Atraktivita této nádrže zapříčinila nárůst členské základny až na 800 členů. Avšak v r. 1978 bylo na této nádrži pod záminkou ochrany pitného zdroje ukončeno sportovní rybářství. Samotným mezníkem našich společenských dějin, a taktéž i spolkových, je r. 1989. Spolek se musel vyrovnávat se ztrátou odchovných vodních ploch v rámci restitučních řízení a navrácení majetku původním majitelům. Spolek byl donucen odkoupit rybníky, rybochovná zařízení a následně i samotnou budovu areálu a přilehlých sádek, které sám v rámci svých finančních prostředků a vlastní prací vybudoval. Od r. 1990 rozšířili velkomeziříčtí rybáři řady nově vzniklého Moravského rybářského svazu. Stále častěji rybářská společnost toužila po výkonu rybářského práva na stojatých vodách. Tuto potřebu se podařilo naplnit jednatelem J. Neužilovi a předsedovi J. Štegenerovi obstaráním 3 sportovních rybníků.

Výbor spolku v roce 1897

Práce pstruhového odboru na Oslavě (pod mostem u pošty) v roce 1966

V posledních 10 letech zasedá výbor spolku vedený předsedou Miloslavem Valou a jednatelem Ing. Zdeňkem Chrástem. Úspěšnost vedení našeho spolku se promítla v podobě zvolení předsedy M. Valy do Rady MRS, do nejvyššího orgánu celého moravského svazu. V tomto časovém úseku proběhla rozsáhlá a celková rekonstrukce rybářského domova, uskutečnily se generální opravy produkčních rybníků, renovovaly se manipulační sádky, nakupovaly nové pozemky nezbytné pro rozvoj spolku. V současné době spolek čítá bezmála tisíc aktivních členů. Rozvíjí se i práce s mládeží, spolek hospodaří na 20 chovných rybnících o rozloze 22 ha. Spravuje povodí řeky Bálanky o rozloze 14 ha a povodí řeky Oslavy o rozloze 19 ha. Dále umožňuje svým členům rybolov na sportovních rybnících Benetín (5 ha), Nečas (2,2 ha) a Těšík (3,6 ha).

Hlavními partnery Moravského rybářského svazu jsou město Velké Meziříčí a obec Bory, které pronajímají pro spolkovou činnost svůj majetek nezbytný pro výrobu rybích násad, dále středisko volného času Dóza, která spolupracuje s místním spolkem při výchově mládeže, a taktéž ZŠ Radostín nad Oslavou a ZŠ Bory.

Přáním představitelů rybářského spolku ve Velkém Meziříčí do dalších období je, aby se v dnešní nelehké době, která nepřeje spolkovým a dobrovolným činnostem, nadále dařilo motivovat dostatek lidí ochotných svoji energii věnovat místnímu rybářskému spolku, udržet jeho prosperitu, finanční stabilitu a kulturu rybářské komunity tolik potřebnou.

Bohumír Machát, Miloslav Vala

Strážníci informují

Ve středu 6. května deset minut před půl osmou večer dostala městská policie hlášku, že v ulici Nábřeží sedí tři osoby bez domova, které tam kouří, popíjejí alkoholické nápoje a jsou hluché. Strážníci přijeli na místo a zjistili, že se jedná o stejné osoby, které před chvílí vykazali z ulice Novosady. Strážníci osoby vyzvali, aby po sobě uklidily a pak z místa odešly. Dále je poučili, že pokud se opětovně dopustí protiprávního jednání, mohou být převezeny do Jihlavy na záchytku.

V pondělí 11. května o půl sedmé večer hlídka městské policie zjistila, že se před prodejnou Domus na Novosadech nachází muž, který tam v rozporu s vyhláškou popíjí alkoholické nápoje. Muž se odmítl prokázat, odmítl se podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, a navíc byl vůči strážníkům agresivní. Z jeho jednání a chování bylo více než zřejmé, že byl pod vlivem alkoholických nápojů. Strážníci na místo přivolali záchrannou službu. Po prvotním vyšetření bylo rozhodnuto, že muž bude odeslán na záchytku do Jihlavy.

V úterý 19. května ve čtvrt na devět dopoledne městská policie spolupracovala s leteckou záchrannou službou při přistání vrtulníku v areálu parkoviště Svit. Vrtulník transportoval zraněnou osobu po dopravní nehodě. Hlídka městské policie zajistila bezpečné přistání vrtulníku a následný odlet s pacientem.

V úterý 19. května od 8 do 14 hodin prováděla městská policie ostré cvičné střelby na střelnici v Martinicích. Ty musí vykonávat v souladu se zákonem o střelných zbraních a střelivu nejméně jedenkrát za rok pod vedením dvou vyškolených střeleckých instruktorů.

Městská policie Velké Meziříčí

Zahrady Rozmarínek Petráveč zvou na Víkend otevřených zahrad

O víkendu 13. a 14. června se veřejnosti opět otevřou Zahrady Rozmarínek v rámci tradiční akce Víkend otevřených zahrad. Letos se zahrady zapojují již podesáté a organizátoři těší, že návštěvníci přijíždějí nejen z okolí, ale i z větších dálek – například z Plzně nebo ze Slovenska.

Sobota 13. června | 9.00–17.00

- komentované prohlídky v 10.00, 14.00 a 16.00 hodin
- 15.00 přednáška o starých ovocných stromech v zahradách, přednáší Jan Oulehla

Neděle 14. června | 13.00–18.00

- komentované prohlídky ve 14.00 a 16.00 hodin
- v 15.00 program „Pes – přítel, canisterapeut i pomocník“, o pejscích a jejich významu v našem životě pohovoří zástupce kynologického klubu

Po oba dny bude zajištěn prodej trvalek a bylinek, občerstvení i dětský koutek se zvířátky. O příjemnou atmosféru se postará country skupina Weget.

Jednou historickou stopou měřinským okolím

Klub historických vozidel Měřín zve v sobotu 13. června 2026 na 2. ročník vyjížďky historických motocyklů. Sraz a registrace od 13.00 na parkovišti restaurace U Kohouta v Měříně, start vyjížďky ve 14:30. Akce je určena pro motocykly, mopedy a skútry starší 30 let. Čeká vás spanilá jízda okolím Měřína, soutěže, občerstvení a hudební doprovod DJ Lubina.

Velkostatek vysadil miliony stromků

Velkostatek Podstatzky-Lichtenstein velmi dbá na obnovu lesů na svých pozemcích a aktivně obnovuje lesní porosty po kůrovcové kalamitě. V současné době se může pyšnit 6 155 000 vysazenými stromky, a to na svém majetku v okolí Velkého Meziříčí.

Ze zhruba padesáti procent se jedná o smrky a z dalších padesáti procent o listnáče. „V žádném případě to není konečné číslo. Sázíme dál,“ uvedl ředitel velkostatku Pavel Brabec.

Petr Chňoupek

Oslava staré dobré klasiky

Sobota 16. května patřila v Mostišťích okrskové hasičské soutěži. Klasický požární útok muži: 1. Uhřínov, 2. Lavičky, 3. Ruda, 4. Olší nad Oslavou, 5. Baliny, 6. Mostišťe, 7. Petráveč, 8. Hrbov, 9. Dolní Heřmanice a 10. Oslavice. Klasika ženy: 1. Mostišťe. Sportovní útok ženy: 1. Oslavice, 2. Vídeň. Sportovní útok muži: 1. Lavičky, 2. Oslavice, 3. Lhotky a 4. Vídeň.

pch

Velitelem hasičů je Ondřej Novák

Stanice profesionálních hasičů ve Velkém Meziříčí má od 1. června 2026 nového velitele. Stal se jím npor. Ing. Ondřej Novák, který u Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina působí od roku 2000.

Na hasičské stanici ve Velkém Meziříčí slouží od roku 2011, přičemž od roku 2012 zastával funkci velitele družstva.

HZS KrVys

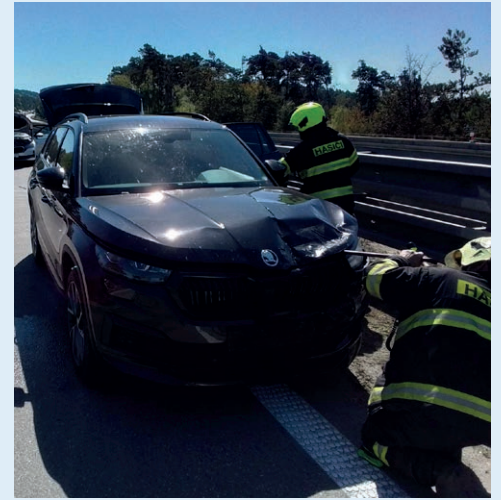
Rekord padl i díky hasičům z Olší

V sobotu 9. května hasiči překonali rekord v dálkové přepravě vody. Dopravili ji ze Svatky od vesničky Bořinov zpět k prameni Svatky. Trasa má přesně 64 kilometrů a 14 metrů.

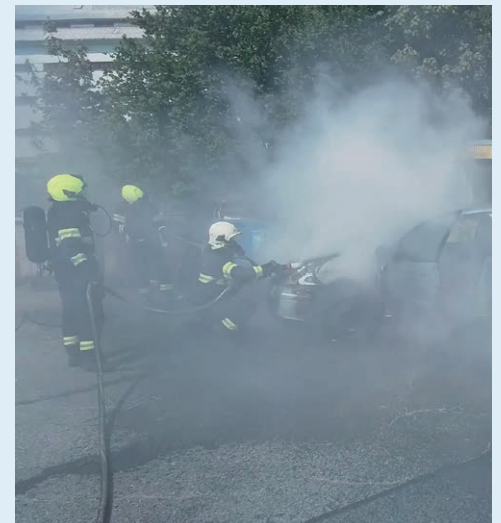
Mezi téměř 2 400 hasiči byli i dobrovolní hasiči z Olší nad Oslavou. Z blízkého okolí Velkého Meziříčí se na dopravě vody podílely i sbory z Jabloňova, Březejce, Rudy, Pikárce, Dobré Vody, Dědkova, Znětinku, Martinic, Černé, Uhřínova, Meziříčka, Blížkova, Jívoví, Březí, Borů, Skleného, Radenic, Pavlínova, Otína a Měřína.

pch

Zprávy od hasičů

Dne 3. května 2026 před jedenáctou hodinou dopoledne vyjela jednotka profesionálních hasičů z hasičské stanice ve Velkém Meziříčí k ohlášené dopravní nehodě dvou osobních vozidel na 152. km dálnice D1 ve směru na Prahu. Při střetu se zranila jedna osoba. Zásahující hasiči poskytli zraněné osobě předlékařskou první pomoc a po příjezdu zdravotníků ji předali do jejich péče. Na havarovaných vozidlech hasiči provedli protipožární opatření, uniklé provozní kapaliny zlikvidovali sorbentem a místo události technicky zabezpečili.

Dne 10. května 2026 v 14:40 hodin vyjela jednotka profesionálních hasičů z hasičské stanice ve Velkém Meziříčí k požáru osobního vozidla v ulici Třebíčská ve Velkém Meziříčí. V době příjezdu hasičů na místo události byl vůz v plamenech. Hasiči na likvidaci požáru nasadili vysokotlaký vodní proud. Při požáru ani samotném zásahu se nikdo nezranil. Majetková škoda vzniklá požárem byla vyčíslena na částku 50 tisíc korun. Požár zapříčinila technická závada v motorovém prostoru vozidla.

Petra Musilová, tisková mluvčí HZS

Sraz historických vozidel ve Svitě
Foto Tomáš Adam

Sraz historických vozidel ve Svitě
Foto Tomáš Adam

Výstava historických traktorů a strojů Jablůňov
Foto Tomáš Adam

Výstava historických traktorů a strojů Jablůňov
Foto Tomáš Adam

Dětské odpoledne s hasiči
Foto Tomáš Adam

Dětské odpoledne s hasiči
Foto Tomáš Adam

ZUŠ OPEN
Foto Tomáš Adam

ZUŠ OPEN
Foto Tomáš Adam

Noc kostelů
Foto Petr Chňoupek

Noc kostelů
Foto Petr Chňoupek

Noc kostelů
Foto Petr Chňoupek

Muzejní noc
Foto Jan Smrčka

Pietní vzpomínka u památníku padlých
Foto Petr Chňoupek

Dívky z Výchovného ústavu ve Velkém Meziříčí prožily díky Ateliéru Mozaika a Nadaci Moneta Clementia dva dny malování, tvoření a klidu. Foto Lenka Mokrá

Pouť v Olši nad Oslavou
Foto Tomáš Adam

Pouť ve Svařenově
Foto Petr Chňoupek

Meziříčský uličník

aneb zajímavé domy v našem městě

Každý dům by mohl vyprávět – o stavbě samé, o majitelích nebo zajímavých nájemnících. Některé z nich si připomeneme. Nyní jsme se přesunuli z Kostelní ulice na Náměstí.

Marie Ripperová

Č. 11 Luteránské gymnázium

Pozdně renesanční patrová čtyřkřídla budova luteránského gymnázia vystavěná r. 1578 v řadové zástavbě naproti kostelu je se sousedními domy spojena postranními úseky ohradní zdi s půlkruhově klenutými portály. Fasády zdobí ve sgrafitu provedená bosáž. Rozsáhlý čtyřkřídlový uzavřený objekt s arkádovým nádvořím se nachází naproti farnímu kostelu sv. Mikuláše. Od roku 1958 je památkově chráněn.

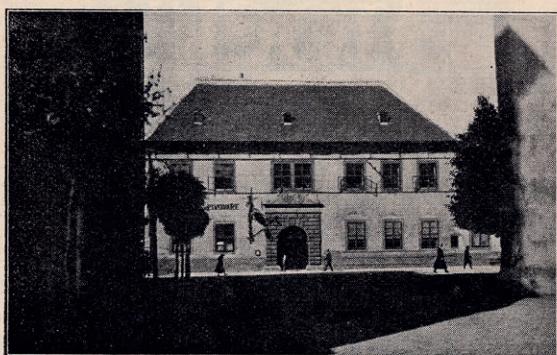
Vzniku budovy předcházelo setkání na zámku v říjnu 1576. Na pozvání paní Aliny Meziříčské z Lomnice se sem sjela skupina luteránských šlechticů a duchovních. Výsledkem jejich rokování bylo ujednání známé jako kunštátsko-meziříčský církevní řád a také rozhodnutí zřídit latinské luteránské gymnázium. Pro jeho stavbu paní Alena zakoupila dva měšťanské domy naproti kostelu a na jejich místě nechala do roku 1578 vystavět novou budovu palácového typu ve stylu vlášské renesance. Inspirací pro architekta byl zřejmě Palazzo Pompei ve Veroně. Se zahradou za řekou Balinkou byla škola spojena vlastním mostem. Dodnes se tato stavba může pochlubit unikátním krovem.

Nad vchodem byl umístěn latinský nápis, který v českém překladu zní: Budiž ke štěstí a blahu. Léta Páně 1578 byl tento dům vystavěn nákladem urozené paní Aliny Berkové Meziříčské z Lomnice a na Meziříčí ke slávě a chvále boží, rozmnožování jeho církve a k prospěchu křesťanské mládeže. Upevni, Bože, co jsi v nás vytvořil.

Meziříčské gymnasium illustre odpovídalo nižším ročníkům univerzity, jeho absolventi byli na úrovni bakalářů, takže mohli pokračovat v dalším studiu na univerzitě. Rektorem byl Němec Jan Ursinus a mezi absolventy patřili vedle šlechtických synů i meziříčští rodáci, například Václav Plachetský či Jan Plachetský. Ze známějších absolventů můžeme zmínit třeba proslulého lékaře Matyáše Borbonia z Borbonheimu.

Přes opakované císařovy výzvy k uzavření školy zůstalo luteránské gymnázium v provozu až do roku 1602, tedy téměř čtvrt století. Mezitím však ve městě došlo k protireformaci, a tak byla nakonec zrušena i tato škola. Budova byla využita jako zbrojnice či sýpka, v jednom ze sálů se ke svým bohoslužbám scházeli luteráni.

Majiteli panství se mezitím stali Berkové z Dubé a Lipého. V roce 1649 koupil velkomeziříčské panství Rudolf z Kounic. Ten v roce 1650 zřídil v bývalé škole panský pivovar, který byl v provozu celých tři sta let. Budova byla k novému využití částečně stavebně upravena. Např. prostor nádvoří byl zastřešen a byla zde zřízena lednice. Na zahradě za řekou byly vybudovány sklepy.

**Velkomeziříčský pivovar a sodovkárna
LADISLAV HEIDE**

Neopomeňte navštívit pivovar, restauraci

Parostrojní pivovar

velkostatkáře Fr. Harracha

nájemce L. Heide, Velké Meziříčí.

Výroba sodové vody a limonád.
Sklad minerální vody Krondorfky.

V průběhu let byli majitelé budovy vždy stejní s majiteli panství. Vystřídaly se rody pánů z Ugarte, Schleswig-Holstein, z Quastaly, z Liechtensteina a z Lobkovic. Důležití byli také sládci, kteří bydleli většinou přímo v budově. Pracoval zde Martin Hönisch, dále se objevují jména Salchammer, Knies a Bloudek.

V 18. století byl prostor za budovou rozšířen na úkor vedlejších domů. K bednárně byl od domu č. 12 získán kus místa široký 5-7 sáhů a dlouhý 10 sáhů výměnou za louku na Horním městě. Za domem č. 10 byl k sladovně a sýpce odkoupen pozemek široký 45 sáhů a u Balinky 35 sáhů široký a 15 sáhů dlouhý. Kupní cena činila 425 zlatých, dále 10.000 kusů cihel, 500 kusů šindele, 10 krovů a 80 měřic vápna.

V polovině 19. století v budově bydlel sládek Johan Seltham s manželkou a dvěma dcerami. V roce 1880 byl sládkem Alfréd Seidl, který zde bydlel s manželkou, dvěma syny a dcerou. Dalšími obyvateli byli pivovarský zaměstnanec – stárek, mládek, učeň, bednář a služka. Měli také hospodářství. Drželi dvě krávy, jalovici a 5 prasat do stáří 1 roku. V dalším bytě bydlel panský úředník Bedřich Buben. V přízemí budovy byla hospoda, kterou měl v pronájmu Abraham Schuschny. Také ten zde bydlel, s manželkou, dvěma dcerami, synem, číšníkem a služkou. Hospoda ukončila provoz roku 1888.

Podobné složení obyvatel bylo i v roce 1900. Sládkem byl Josef Heinz. Pak zde bydlel knížecí kontrolor Bedřich Buben s manželkou a služkou. Další byt obýval pivovarský sklepník Bedřich Náhlík s manželkou, dcerou, synem a bednářem. V roce 1910 byl sládkem stále Josef Heinz. Správce pivovaru Vojtěch Golembiowski zde bydlel s manželkou, matkou, sestrou a služkou. Sklepmistrem byl Ladislav Nebeský, který v budově žil s manželkou a synem.

Majitel Rudolf Lobkovic zemřel v roce 1908 a velkostatek i s pivovarem po něm roku 1911 zdědil jeho synovec František Harrach. Po roce 1910 panský velkostatek přestal vyrábět pivo ve své režii a budovu pronajímал. Nájemci byli Fr. Friml a Ladislav Heide, kteří provozovali parní pivovar. Od roku 1914 zůstal nájemcem pouze sládek Ladislav Heide. V letech 1917-1922 rozšířil živnost o obchod s vínem, ovocným vínem, rumem, likéry a velkoobchod koksem.

V roce 1921 byl majitelem stále ještě velkostatkář František Harrach. V budově pivovaru bydlel nájemce sládek Ladislav Heide s manželkou Ludmilou,

dcerou a švagrem Vladimírem, který byl rovněž sládek. Měli dvě služby, o domácnost se starala Marie Klimšová z Mostišť, zatímco o dobytek pečovala Motra Ivanovna Dudar z Ruska, která byla v Meziříčí od roku 1919. V domě bydleli také rodiče Ludmily Heideové, poštovní Karel Appel s manželkou Annou, dcerou a služkou. Další byt obýval kočí Jan Trojan s manželkou, synem a švagrovou, která se učila šití dámské konfekce.

Od roku 1924 měl Ladislav Heide živnostenské oprávnění na výrobu piva, sladu a sladové moučky. Roku 1935 s manželkou budovu pivovaru odkoupili. V přízemních místnostech obnovili roku 1934 provoz pivovarské hospody. V pivovare byla též sodovkárna s výrobou limonád a sodové vody.

Od 1. 1. 1948 byl pivovar znárodněn, výroba zrušena a budovy připojeny k sousední koželuzně. Ta prostory za řekou využila k rozšíření výroby, sklepy byly v roce 1957 zbourány a zřízeny dílny. O starou budovu na náměstí ale koželuzna zájem neměla. Roku 1953 proto přední objekt předala do správy obce. Sotva obec pivovar převzala, spadla zastřešená lávka přes řeku a zranila procházející školačku Danu Plachetskou. Následujícího roku získal budovu do správy ONV (Okresní národní výbor). V letech 1956-1960 byla budova opravena. Přitom byl v roce 1959 zbořen pravý přístavek nad vjezdem směrem k č. 12. Dům sloužil kulturním účelům jako sídlo městské knihovny (1960-2003) a LŠU, později ZUŠ (1964-2001). Po roce 1989 se budova v rámci restituce vrátila do soukromých rukou.

V roce 2020 koupil objekt Kristián Kodet a otevřel si zde v létě 2022 Muzeum Kodet, kde představil práci tří generací umělců z rodiny Kodetů. Po krátkém trvání však muzeum zrušil a budovu v roce 2025 prodal.

Muzikanti dětem zahráli pro handicapované sportovce

Sobotní odpoledne 23. května v Jupiter klubu patřilo osmnáctému ročníku charitativního koncertu Muzikanti dětem. Největším tahákem bylo vystoupení Terezy Maškové. Vedle ní se představily revivaly Joe Cocker Forever a AC/DS, dále kapely Pískomil se vrací, Street 69 či orchestr ZUŠ spolu se skupinou Pepíčkovo štěstí. Děti si užily animační program i soutěže.

Zájemci si mohli vyzkoušet sportovní aktivity lidí s handicapem, a to například handbike, cyklotrenažér, boccii nebo florbal na vozíčku. K dispozici byla i tombola či tichá aukce hokejky Martina Nečase a kombinézy Metoděje Jílka.

Výtěžek z koncertu jde na paraspport ISC Vysočina. „Díky finančnímu daru od sponzorů a partnerů ve výši 187 162 ko-

run a příspěvkům návštěvníků v částce 107 408 korun podpoříme sportovní aktivity našich členů, zajistíme letní soustředění, dofinancujeme nové dresy a umožníme našemu powerchair hockey týmu účast na mezinárodním turnaji v Barceloně. Velmi si vaší podpory vážíme,“ vzkazuje Michaela Táborská, předsedkyně IZS Vysočina.

Martina Váchová, foto Tomáš Adam

Fajtfest chystá family zónu se vstupem zdarma

Začátek července ve Velkém Meziříčí patří tradičně Fajtfestu. Letos se na kopec pod rozhlednou sjede 35 kapel ze 16 zemí světa. Novinkou bude family zóna.

Festival nejen metalové hudby na Fajtově kopci ve Velkém Meziříčí proběhne od 2. do 4. července. Ve čtvrtěčném programu letos bude mít výrazné zastoupení rap. Největší jména, která se objeví na pódiu, patří kapelám z USA. Čtvrtek 2. července je hlavní den festivalu, kdy vystoupí Biohazard a Onyx, což jsou americké kapely, které psaly začátky rap metalu. „Potřetí v Evropě se stane, že obě kapely společně zahrají kultovní soundtrack k filmu Jungment Night z roku 1993. Zatím to předvedly jenom ve Skotsku a v Anglii,“ říká za pořadatele Fajtfestu Tomáš Fleck. V pátek 3. července bude headlinerem Silly Goose, což je mladá kapela, která je poprvé v Evropě a poprvé se představí i v Česku. „Jejich zpěvák hodně interaguje s publikem, chodí mezi lidi, bude to hodně divoké,“ komentuje páteční program Tomáš. Sobotním tahákem (4. července) budou zcela jistě King 810, kteří zpívají o nepopulárních tématech, jako je střelba nejen na školách, ale i v ulicích. „Nikoli oslavně, ale varovně,“ podotýká Tomáš. Nejvíce účinkujících přiletí z Ameriky, další dorazí z Brazílie, Japonska, Thajwanu, samozřejmě i z evropských zemí a nebude chybět domácí české a slovenské zastoupení tohoto hudebního žánru.

Snahou pořadatelů je otevřít festival víc velkomeziříčské veřejnosti. Na pátek a sobotu proto zavádějí novinku, jíž je family zóna v areálu festivalu, na palouku přímo proti rozhledně, hned vedle catering stanu. Atrakce budou v provozu od 10 do 17 hodin a v tu stejnou dobu budou mít rodiny s dětmi vstup zdarma. „Pokud někdo bude chtít zůstat na večerní koncert, bude si muset koupit lístek, ale bude mít jistotu, že o děti bude postaráno, protože ve family zóně jim zajistíme hlídání,“ vysvětluje Tomáš Fleck.

Family zóna nabídne horolezeckou stěnu, velký skákací hrad, pódium, kde si děti budou moci zkusit vlastní vystoupení – zahrát si na nějaký hudební nástroj nebo si zazpívat do mikrofону. Bude to workshop pod vedením zkušeného hudebníka. Zájemci si budou moci nechat zaplést copánek nebo trendy „bobek“, nebude chybět malování na obličej. A lákavá bude jis-

tě i akrobatická show plná skoků, například přes moderátora. Další novinkou bude věž vedle pódia, kam se bez problémů dostanou třeba i vozíčkáři, a užijí si tak koncert se vším všudy.

Martina Váchová

fajtfest family zone

FAJTŮV KOPEC NAPROTI ROZHLEDNĚ

PÁTEK
3.7.+
SOBOTA

10:00 – 17:00

VSTUP ZDARMA PRO DĚTI I RODINY

- Horolezecká stěna
- Velký dětský hrad
- Dětská Music City stage
- Fotbálek a soutěže
- Malování na obličej
- Copánky od Martiny Trundové
- Akrobatická show Michala Figy
- Hudební workshopy
- Bojovka pana Fajta
- Přetahovaná lanem

UNIKÁTNÍ BONUS:
Zažij hlavní stage
a top kapely zblízka!

Sociální služby města Velké Meziříčí

Senioři vyrazili do Luhačovic

Ve čtvrtek 14. května se uskutečnil oblíbený zájezd pro seniory do lázní Luhačovice. O výlet byl velký zájem už dlouho dopředu. Při minulém pořádání se na všechny zájemce nedostalo, a tak bylo rozhodnuto uspořádat další společný výlet právě sem.

Ráno jsme vyjžděli z Velkého Meziříčí kolem osmé hodiny. Už při nástupu do autobusu bylo znát, že letošní květen je stále chladný.

Na dálnici nás zastavila hustá doprava, kvůli které jsme nabrali přibližně hodinové zpoždění. Přesto panovala v autobuse příjemná atmosféra. Po příjezdu do Luhačovic nás přivítalo úplně jiné počasí, než jaké bylo ráno ve Velkém Meziříčí. Krásně upravené kolonády i okolní zeleň vytvořily ideální prostředí pro odpočinek a příjemně strávený den. Program dne byl ponechán zcela na samotných účastnících. Někdo se vydal na procházku po kolonádě, jiní zamířili k pramenům ochutnat místní minerální vody.

Další účastníci využili čas k posezení v kavárnách nebo restauracích, kde si dopřáli kávu, zákusek či společný oběd. V 16 hodin nastal čas společného setkání u autobusu a odjezdu zpět domů.

Velký zájem o podobné akce potvrzuje, že mají mezi seniory své pevné místo. Luhačovice tak znovu dokázaly, že patří mezi velmi oblíbené cíle našich seniorů a že společné cestování dokáže vytvořit mnoho krásných vzpomínek.

Petra Mejzlíková, sociální pracovník

Květen byl na dobročinné akce bohatý

Zatímco v dubnu jsme plejádu akcí nadačního fondu teprve startovali, v květnu jsme ji rozjeli naplno. Ve Velkém Meziříčí jsme ve spolupráci se senátorem Josefem Klementem uvedli povznášející autorskou talk show oblíbeného římskokatolického kněze Zbigniewa Czendlika. Jestliže se vám tentokrát termín nehodil, nezoufejte. Talk show znovu plánujeme na 17. 9. 2026, tentokrát ve Velké Bíteši.

S koncem května pak proběhlo dlouho očekávané Slavnostní žehnání zahradního domu denního stacionáře Nesa ve Velkém Meziříčí, který provozuje Oblastní charita Žďár nad Sázavou.

Jak proběhlo Slavnostní žehnání zahradního domu

Jakou vy jste nám udělali radost! Ve čtvrtek 21. 5. 2026 se na slavnostním žehnání sešli nejen rodinní příslušníci a přátelé uživatelů stacionáře, ale i příznivci nadačního fondu a široká veřejnost. Plná zahrada návštěvníků nás nadchla a ze srdce děkujeme za podporu této krásné a výjimečné akce. Atmosféra celého odpoledne byla přátelská a uvolněná, zněla smíchem a zpěvem a voněla jako sousedská grilovačka na jarní zahradě.

Zahájení programu slunečného odpoledne se ujala Jana Zelená, ředitelka Oblastní charity Žďár nad Sázavou, která poděkovala všem, kteří finančně i svojí prací projekt výstavby zahradního domu podpořili. Vedoucí stacionáře Petra Drápelová vysvětlila myšlenku vzniku zahradního domu a její realizaci. Hana Sklenářová, předsedkyně správní rady nadačního fondu, promluvila zejména o potřebě vzájemné pomoci a o tom, že pomoc obohacuje a zlidštuje. Slavnostní akci přišli podpořit také senátor Josef Klement, starosta města Alexandros Kaminaras, místostarosta města Martin Kaman a bratr zakladatele nadačního fondu pan hrabě Johann Podstatzky Lichtenstein. Slavnostního žehnání domu se ujal velkomeziříčský děkan otec Jiří Kaňa – laskavě a s vtipem, jak už je mu podobné. Zahradní dům se pro uživatele stacionáře stane místem klidu, bezpečí a radosti. Do budoucna jim umožní trávit čas venku a v prostředí, které přináší úlevu i nové zážitky.

Nadační fond Františka Podstatzky Lichtensteina poskytl na výstavbu zahradního domu částku 2 000 000 korun, následně ještě 160 000 korun na nákup zvedací jednotky a závěsného ramene. Tato technika bude sloužit k přemísťování klientů stacionáře, kteří to potřebují.

Přejeme klientům, ať se v novém zahradním domě setkává radost, pohoda a štěstí.

NFPL děkuje

Rádi bychom na závěr přidali ještě nejedno poděkování. Vidíme vaši snahu, vidíme, že nám vycházíte vstříc, vidíme, že nám pomáháte pomáhat. A moc si toho vážíme. Děkujeme všem, kteří se na výstavbě zahradního domu podíleli – zejména Martinu Šoukalovi, který stavbu realizoval.

Děkujeme účinkujícím za to, že nám věnovali svůj čas a že nám zpestřili program slavnostního odpoledne. O zábavu se vám postarali Jarka a Miroslav Sýkorovi z divadelní společnosti Jaromír, oblíbené kapely Na pohodu a Weget a v neposlední řadě také velkomeziříčští loutkáři, které na akci doprovodily i jejich loutky Broučků a Berušek. Moc děkujeme dobrovolníkům za to, že přišli a přiložili ruce k dílu tam, kde bylo potřeba. Děkujeme uživatelům a zaměstnancům stacionáře a pracovníkům Oblastní charity Žďár nad Sázavou za bohaté občerstvení a za dětské dílničky.

Děkujeme vám všem, že zůstáváte s námi.

Za NFPL Jana Sklenářová

Historický seriál Velkomeziříčska, který připomíná pozapomenuté události, osobnosti a místa Velkého Meziříčí a okolí. Každý díl srozumitelně a civilně vrací do současnosti drobné i dramatické stopy regionální paměti, které by jinak snadno zapadly.

Zapomenuté okamžiky

Jak Masaryk marně tahal za kliku

Skutečnost, že Tomáš Garrigue Masaryk roku 1928, už jako prezident republiky, navštívil Velké Meziříčí, je všeobecně známa. Nebyla to ovšem první Masarykova návštěva ve městě nad Oslavou a Balinkou. První svoji návštěvu vykonal ve Velkém Meziříčí na počátku srpna 1906, kdy přijel na pozvání Politického klubu, aby přednášel o Karlu Havlíčku Borovském. V létě roku 1906 Masaryk pobýval na let-

ním bytě v Krucemburku, takže to neměl tak daleko a do Velkého Meziříčí přijel.

Když v roce 1937 Velkomeziříčsko na svých stránkách vzpomínalo na zemřelého prezidenta, připomnělo, že při své návštěvě v roce 1906, ač unaven, projevil profesor Masaryk zájem o prohlídku města.

Páni profesori Krčmář a Heindl ho dovedli do Čechových sadů, odkud Masaryk spatřil židovský hřbitov a projevil touhu jej na-

vštívit. A tak se šlo na Bezděkov, ale židovský hřbitov byl zavřený, a pan profesor tak marně tahal za kliku vstupní brány.

Zmiňovaná přednáška se konala na Tržišti a prý zájem veřejnosti nebyl valný, ale sjel se velký počet pánů učitelů z okolí. Večer se pak na dvoře staré pošty konal přátelský večírek.

Z města odjel druhého dne vlakem v osm hodin ráno.

Petr Chňoupek

Rudá záře nad Velkým Meziříčím

Ti dříve narození si určitě ještě vzpomenou, že jedním ze zásadních dat, která nám soudružky učitelky tlačily do hlavy, byl 14. květen 1921. Tedy den, kdy byla založena Komunistická strana Československa.

Od pradávna také lidé dali na nebeská znamení. Jedno takové se nad Velkým Meziříčím objevilo právě v noci ze 14. na 15. května 1921.

Velkomeziříčsko psalo: „Na obloze na severní straně na čistém nebi objevila se rudá záře, jako od požáru, která však brzy zmizela

a místo ní objevily se směrem poněkud na západ jasné bílé pruhy.“ Že by znamení? Dejme si to do souvislostí. Rudá záře, která zmizí a nahradí ji bílé pruhy. Nebe bylo čisté, takže svítily hvězdy – takže hvězdy a pruhy. Že by opravdu nástin na dalších sto let?

Ale teď vážně. Tento nezvyklý nebeský úkaz s největší pravděpodobností souvisel s velkou sluneční skvrnou a s ní spojenou magnetickou bouří.

Tak co myslíte? Byli lidé v květnu 1921 svědky božího znamení? To už necháme na vás.

Petr Chňoupek

Vzpomínáme

Oznamuji všem přátelům, kamarádům a známým smutnou zprávu, že jsem se ve středu 13. května 2026, na její přání v úzkém kruhu a v tichosti, rozloučil se svojí milovanou dlouholetou manželkou **MUDr. Hankou Navrátilovou**.

Zemřela ve věku nedožitých 67 let. Budeš mi tu chybět a nikdy na Tebe nezapomenu, moje milá Haničko...

Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku. Děkuji vám.

Jaroslav Hruža, manžel

Dne 14. června 2026 to budou již 3 roky, kdy nás opustil pan **Bohumír Toman**, rodák z Mostišť u Velkého Meziříčí.

S láskou vzpomíná a za tichou vzpomínku předem děkuje celá rodina.

„Čas rychle ubíhá, ale bolest v našich srdcích je stále stejně hluboká.“

Dne 16. června 2026 uplynou 2 roky, kdy nás opustil můj milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan **Evžen Nani** z Velkého Meziříčí. Vzpomínají manželka a děti s rodinami.

„Dny, týdny, měsíce i léta plynou, ale nikdy nezacelí tu ránu bolestivou.“

Dne 5. června 2026 uplyne 6 let, co nás opustila **Mgr. Jitka Malcová**. S láskou vzpomíná rodina a přátelé.

„Těžké je loučení, těžké je bez tebe žít. V životě jsou chvíle, se kterými se člověk nikdy nesmíří.“

Dne 25. června 2026 uplyne rok, kdy nás opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček, pan **Karel Brabec** ze Svařenova. Stále vzpomínají manželka a dcery s rodinami, Jana a Luboš s rodinou.

Dne 26. června 2026 uplyne 5 let, kdy nás navždy opustil pan **Ing. Miroslav Víteček**. Děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi.

S láskou vzpomíná rodina.

„Maminko, odešla jsi nám, jak Bůh si přál. Však ve vzpomínkách s námi žiješ dál. Bolest v srdci, smutek v duši má ten, kdo Tě měl upřímně rád.“

Dne 4. června 2026 si připomeneme 7. smutné výročí úmrtí naší drahé maminky, babičky a prababičky, paní **Ludmily Bradáčové** z Mostišť. S láskou vzpomínají dcery Helena a Ludmila s rodinami.

Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte v modlitbách s námi. Děkujeme.

Milá babičko, uplynulo 15 let od chvíle, kdy jsi odešla. 30. června 2026 bys oslavila krásných 100 let. Pořád jsi v našich srdcích, ve vzpomínkách i v každém okamžiku, kdy si na tebe vzpomeneme. Děkujeme za vše, co jsi nám dala. Na paní **Martu Hnízdilovou** z Vídně s láskou vzpomínají dcery Marta a Helena s rodinami.

Dne 24. června 2026 uplyne 15 let od úmrtí pana **Jana Peška** z Dolních Radslavic. S láskou vzpomínají dcery s rodinami. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

„Kdo žije v srdcích druhých, nikdy neodchází úplně.“

Dne 6. června 2026 by oslavila naše maminka **Antonie Bednářová** 75 let a tatínek **Pavel Bednář** by 28. června 2026 oslavil své 78. narozeniny. Vzpomínáme. Dcery Petra a Ilona s rodinami

„Sbohem je jen slovo, naše vzpomínky jsou navždy, Tvá cesta tak pokračuje za obzorem...“

Dne 7. června 2026 si připomínáme třetí smutné výročí, co nás navždy opustil manžel, tatínek, dědeček, pan **Stanislav Komínek** ze Lhotek.

S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka a dcery s rodinami. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Děkujeme.

Odešli z našich řad

MUDr. Hana Navrátilová, 24. 4. 2026, nedožitých 67 let, Velké Meziříčí

Božena Svobodová, 28. 4. 2026, 85 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 6. 5. 2026 s paní Boženou Svobodovou z Velké Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Miroslav Pospíšil, 6. 5. 2026, 72 let, Ronov
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 16. 5. 2026 s panem Miroslavem Pospíšilem z Ronova.
Zarmoucená rodina

Blahopřání

Dne 18. 6. 2026 oslaví svoji diamantovou svatbu Věra a Jiří Abeskovi.

Milí rodiče, slavíte neuvěřitelných 60 let společné cesty životem. Za ta léta jste dokázali, že opravdová láska, úcta a vzájemná opora mají sílu překonat všechny překážky.

Děkujeme Vám za všechnu péči, laskavost i přisnost, lásku a rodinné zázemí, které jste nám dávali. Jste pro nás vzorem a důkazem, že štěstí se skrývá v maličkostech, společně prožitých chvílích a pevném poutu dvou lidí.

Do dalších let Vám přejeme hlavně pevné zdraví, radost, pohodu a stále tolik lásky, kolik Vás provází celým životem.

S láskou a úctou Vaše tři děti s rodinami

Blahopřání

Dne 9. května 2026 oslavil krásné 80. narozeniny pan Vlastimil Kučera ze Svařenova. Do dalších let mu přeje hodně zdraví a rodinné pohody.

Manželka, dcera a syn s rodinami

Inzerce

Prodáme byt 1+1, 34 m², 1. NP, balkon, k rekonstrukci, Velké Meziříčí. Kontakt: 774 173 953

Prodám palivové dřevo i štípané. Tel.: 605 054 470

Sběratel převede/koupí/zlegalizuje na sebe zbraně v rámci probíhající zbraňové amnestie – v případě, že o zbraň není z vaší strany zájem nebo nemáte ZP a měla by propadnout státu. Vše legální cestou. Více na tel. 732 400 672

Provádím veškeré malířské a natěračské práce. Tel.: 605 054 470

Provádíme rekonstrukce bytového jádra, zednické práce a stavební práce. Tel.: 605 054 470

Koupíme nemovitost ve Velkém Meziříčí a okolí, dům, byt, st. pozemky, pole, lesy, i v exekuci, platba v hotovosti. Tel.: 605 054 470

Koupím jakoukoliv Jawu, Simsona, MZ, ČZ, přívěsný vozík PAV či motory. Děkuji za nabídku. Tel. 723 971 027

Rozvedený, pracující SŠ 42/170, 2 děti ve střídavé péči, hledá kamarádku, oporu, snad i lásku. 608 627 649

LP reality - prodej, výkup, úvěr s ručením nemovitostí. Tel.: 731 457 371

Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pивní lahve s nápisem, plechovice od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové zelené, modré barvy, kanady boty okované-plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožichem, ruksaky. Nabídněte cokoli i poškozené! Volejte nebo prozvoňte na tel.: 732 400 672. Děkuji

Sečeme všem, úpravy zahrad. Tel.: 731 457 371

Úplně obyčejný, rozvedený 42letý muž hledá kamarádku na výlety, trávení volného času, třeba i lásku. Tel.: 608 627 649

Hledám muže (vdovce) na rozhovor do diplomové práce, kteří přišli o svou partnerku (manželku) v posledních 6 letech. Odměna 1000 Kč. 736 208 628

Nabízím nástřik podvozků osobních automobilů. Ošetření dutin, výměnu motorového oleje, filtrů, brzdových kotoučů a destiček, lakování dílů. A další různé opravy dle domluvy. Tel. 735 972 157

NOVÁ VANA DO STARÉ

- bez bourání
- bez nástřiku
- záruka 5 let
- montáž 2 hodiny

Tel.: 608 700 515
www.renovacevany.eu

inzerce objednávejte na 566 781 038
emilem velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo v redakci.
pondělí: 13:00-17:00, středa: 10:00-12:00, pátek: 8:00-12:00
najdete nás v budově radnice, přízemí, dveře č. 104.

NOVÝ REAL ELEKTRO

Elektromateriál pro profesionály i domácnosti

5%

SLEVA NA NÁKUP

S HESLEM **VELKOMEZIŘÍČSKO***

* Sleva se nesčítá se zákaznickou slevou.

**REAL
ELEKTRO**

Zahradní 996
Velké Meziříčí

608 564 766

Spolufinancováno
Evropskou unií

OPERAČNÍ PROGRAM
TECHNOLOGIE A APLIKACE
PRO KONKURENCESCHOPNOST

TECHNOLOGIE PRO MAS (CLLD)

MAS MOST Vysočiny vyhlašuje výzvu k předkládání projektových záměrů z operačního programu Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost s názvem

„4. výzva MAS MOST Vysočiny – OP TAK – TECHNOLOGIE NA ÚZEMÍ MAS MOST VYSOČINY “

vazba na výzvu ŘO OP TAK „TECHNOLOGIE PRO MAS (CLLD) – VÝZVA II.“ a číslem v MS21+ „01_26_093“.

Datum a čas vyhlášení výzvy: 25. 5. 2026, v 8:00 hodin

Datum a čas zahájení příjmu Projektových záměrů na MAS:

15. 6. 2026, od 8:00 hodin

Datum a čas ukončení příjmu Projektových záměrů na MAS:

3. 7. 2026, do 12:00 hodin

Alokace výzvy MAS (CZV): 2 110 000,00 Kč

Podporované aktivity:

AUTOMATIZACE, DIGITALIZACE, ROBOTIZACE, WEB, CLOUD, KOMUNIKAČNÍ A IDENTIFIKAČNÍ INFRASTRUKTURA, KYBERNETICKÁ BEZPEČNOST, VYBAVENÍ AUTOMATIZOVANÉ ČI MODULÁRNÍ PRODEJNY A POŘÍZENÍ VÝDEJNÍCH BOXŮ 24/7

Více informací zde:

www.masmost.cz/op-tak/4-vyzva-1

MARO

Toužíte po nové koupelně?

Navštivte naše koupelňové studio ve Velkém Meziříčí

Pod Hradbami 2002/1 Rádi Vás uvidíme.

PORADÍME

NAVRHNEME

DOVEZEME

☎ 778 531 326 | ✉ koupelnyvm@maro.cz

www.maro.cz

V květnu 1942 začala deportace Židů do Terezína. Lidé si připomněli jejich osud

Sklonit se před oběťmi holocaustu ve Velkém Meziříčí přišly v pátek 15. května desítky dobrovolníků. Účastníci za zpěvu židovských písní vyčistili Kameny zmizelých. Kameny zmizelých, mosazné kostky se jmény židovských spoluobčanů, kteří zahynuli v nacistických vyhlazovacích táborech, jsou zasazeny do chodníků ulic Novosady, Rozkoš, Vrchovecká, Hornoměstská a Sokolovská. Dobrovolníci je čistí dvakrát ročně – v listopadu při výročí Křišťálové noci

a v květnu při připomínce transportů do Terezína v roce 1942.

„Příliš detailů o odjezdu Židů do Třebíče k transportu neznáme. Podařilo se mi narazit pouze na zmínku strážmistra městské stráže Tesaře, který zapsal: ‚Noc z 13. na 14. května 1942 byla klidná. Pouze na Dalimilově ulici od 24 do 4 hodin jezdily povozy, na které nakládali židi svoje věci a odváželi je na nádraží.‘ Z toho plyne nezájem lidí ve městě o osud spoluobčanů,“ uve-

dl historik Martin Štindl ve staré synagoze, kde se dobrovolníci před čištěním kamenů sešli. „My se dvakrát do roka scházíme proto, abychom si jejich památku připomněli,“ dodal.

První letošní akci obohatili hosté z Holandska, kteří pobývali u přátel v Husově domě, a zejména dámský kvartet Zevl z Nového Města na Moravě. Ten zazpíval židovské a hebrejské písně a na závěr českou a izraelskou hymnu. **Martina Váchová**

Férová snídaně spojuje generace

Do zahrady Husova domu zaměřily v sobotu 9. května desítky lidí. Konal se tam už pátý ročník Férové snídaně, která proběhla současně zhruba na stovce míst po celé republice s cílem podpořit pěstitele ve světě a upozornit na význam fair trade produkce. Návštěvníci si mohli vychutnat nejen fair trade kávu, ale také domácí buchty, soutěžní koláče, vafle, česnečku nebo guláš. Mnozí přišli především za příjemnou atmosférou – posedět v trávě, popovídat si s přáteli nebo si jen užít čas pod blankytné modrou oblohou.

Během dne se v zahradě střídaly celé rodiny, které využily možnost rozložit si pod stromy deky a strávit s dětmi čas na čerstvém vzduchu s kulturním programem k tomu. Jiní návštěvníci přišli za ochutnávkou domácích dobrot a jen tak na kus řeči se známými.

„V průběhu dne se tu lidé různě střídali, dohromady dorazilo zhruba sto dvacet účastníků. Nejde o masovou akci pro konkrétní skupinu lidí, je to hlavně komunitní mezigenerační setkání. Takových akcí, které lidi společensky propojují, ve městě podle mě mnoho není,“ uvedla za pořadatele Markéta Slámová. **Martina Váchová**

A group of men in high-visibility vests are gathered outdoors. The central figure is seen from the back, wearing a bright yellow-green vest with orange accents. On the back of the vest, there is a red shield-shaped coat of arms with a white fan-like pattern and a yellow crescent at the bottom. Below the coat of arms, the text 'VELKÉ MEZIRÍČÍ' is printed in black. To the right, another man in a similar vest and glasses is looking towards the camera. The background shows a light-colored wall and a window with a yellow number '8' on it.

Starosta: Opravujeme srdce města pro další generace

Rekonstrukce centra je největší proměnou veřejného prostoru Velkého Meziříčí za poslední desítky let. Přináší omezení, komplikace i nečekané objevy pod zemí, zároveň ale vzniká prostor, který může změnit život v centru na dlouhá léta dopředu. Starosta Alexandros Kaminaras v rozhovoru otevřeně mluví o zdržení, archeologických nálezích i kritice veřejnosti. Zároveň vysvětluje, proč bylo nutné se do rekonstrukce pustit právě teď a proč věří, že výsledek bude stát za všechny současné komplikace.

TEXT A FOTO:
MARTINA VÁCHOVÁ

V jaké fázi je rekonstrukce náměstí nyní?

Rekonstrukce je přibližně v polovině. Možná to tak zatím na první pohled nepůsobí, protože největší část celé stavby se odehrává pod zemí. Téměř tři čtvrtiny prací tvoří výměna sítí a technické infrastruktury – kanalizace, vodovodu, plynu, elektřiny nebo datových kabelů.

Na spodní části náměstí už jsou sítě kompletně hotové, na horní straně se dokončení rychle blíží. A právě tohle je ta nejnáročnější etapa. Jakmile jsou podzemní práce hotové, pokládka dlažby a úprava povrchů už postupují výrazně rychleji.

Troufnete si říct, kdy bude centrum hotové?

Pokud nenastane něco opravdu mimořádného, měl by být prostor od kostela po radnici hotový do začátku podzimu. Na závěr pak zůstanou navazující části – Radnická, Vrchovecká, Mlýnská a menší ulička směrem do Novosadů. Je ale potřeba říct naprosto otevřeně, že jde o mimořádně složitou stavbu.

Město čelí kritice kvůli zpoždění. Dalo se tomu předejít?

Komplikace jsme očekávali, ale nikdo nedokáže předem přesně odhadnout jejich rozsah. Ukázalo se například, že pod centrem města existuje obrovské množství historických vrstev, archeologických nálezů a starých sítí, o kterých nikdo nevěděl. Narazili jsme třeba na staré roury, podzemní nádrže nebo konstrukce, které nebyly nikde zakreslené. Každý takový nález

znamená nové rozhodování – jestli stavbu zastavit a vše přeprojektovat, nebo hledat operativní řešení a pokračovat dál.

A to jsou přesně ty věci, které musím v roli manažera zvažovat. Zda přísně dbát na naplánovanou etapizaci, nebo raději upřednostnit, co je pro život, fungování města i samotnou stavbu důležitější. Já jsem si vyhodnotil, že než se pitvat v termínech, je podstatnější vnést do týmu operativní přístup, který může stavbu efektivně tlačit vpřed v rámci možností. Kdybychom pokračovali vše zastavili a čekali na novou úpravu projektu, nebyli bychom dnes v polovině stavby, ale možná na deseti procentech.

Takže hlavní komplikace jsou pod zemí?

Jednoznačně. Čtyřicet let se v centru prakticky nic zásadního neopravovalo a stav některých sítí byl opravdu velmi špatný. Kamerové záznamy kanalizace ukazovaly, že některé části byly na hraně zhroucení. Reálně hrozilo, že se začne propadat vozovka.

A právě proto byla rekonstrukce nutná. Možná není jednoduchá, možná přináší dočasný diskomfort, ale odkládat ji už nešlo. Naopak – myslím, že bylo potřeba mít odvalu se do tak velkého projektu pustit. Dvacet let se o tom jenom mluvilo, devět let se o architektonické soutěži hádalo zastupitelstvo, a my jsme se přes všechny tyhle nekonečné peripetie konečně dostali do momentu, kdy stavíme.

Velkou roli hraje také archeologický průzkum. Překvapil vás?

Velmi. Archeologové sami říkají, že jde

o jedno z nejvýznamnějších nalezišť, na kterém kdy pracovali. Zkoumají totiž náraz celé centrum, ne jenom jednu část. Dokonce zmiňují, že větší rozsah nálezů zažili snad jen u kostela svatého Jakuba v Brně. Původně očekávali kolem kostela několik stovek hrobů, nakonec jejich počet mnohonásobně překročil původní odhady. A nejde jen o hroby. Objevují se historické zdi, konstrukce nebo předměty, které vyprávějí o dávné historii města.

Na jednu stranu to stavbu komplikuje, na druhou stranu je to nesmírně cenné poznání. Díky výzkumu dnes víme věci, které sahají až před první písemné zmínky o Velkém Meziříčí.

Máme štěstí, že archeologové, kteří u nás pracují, jsou nejen velcí profesionálové, ale současně chápou i potřeby investora, stavby a obyvatel, kterým se snaží vyjít vstříc.

Jak vy sám archeologický výzkum vnímáte?

Přestože stavbu zpomaluje, považuji ho za strašně důležitý. Už dnes víme například to, že se v okolí dnešního centra pohybovali pravěcí lovci tisíce let před našim letopočtem. Potvrzuje to, že místo mezi dvěma řekami bylo odjakživa ideální pro život a Velké Meziříčí tu není umístěno náhodou. Naši snahou je, aby tomu tak bylo i nadále. Až bude stavba hotová, výkopy zmizí a centrum bude krásně upravené, právě archeologické objevy zůstanou jednou z nejzajímavějších stop celé rekonstrukce. Už teď hledáme vhodný prostor, kde budou některé nálezy trvale vystavené.

Mohlo se město připravit lépe?

Myslím, že ne v takové míře, aby to zásadně změnilo průběh stavby. Samozřejmě jsme věděli, že rekonstrukce historického centra bude složitá. Ale přesně předpovědět, co se pod zemí nachází, prakticky nejde. Abychom měli jistotu, museli bychom roky dopředu dělat rozsáhlé sondy po celém náměstí. To by stavbu výrazně prodražilo, prodloužilo a stejně bychom neodhalili všechno. Situace se totiž mění doslova po několika metrech – někde narazíte na skálu, jinde na historickou zeď nebo starou klenbu.

Proč neuplatníte vůči firmě sankce?

Protože naším hlavním cílem je stavbu dokončit co nejrychleji a co nejlépe. Samozřejmě bychom mohli vést právní spory o termíny a sankce, ale výsledkem by pravděpodobně bylo jen další výrazné zdržení. Musíme si uvědomit, že firma pracuje v prostředí, které se od původního projektu v mnoha směrech liší. A ne proto, že by někdo něco zanedbal, ale protože ty informace jednoduše neexistovaly. Proto jsme zvolili cestu spolupráce a operativního řešení problémů přímo na stavbě. Každý týden trávíme hodiny na kontrolních dnech, řešíme změny s projektanty i jednotlivými investory a správci sítí. Město je totiž investorem jen jedné ze čtyř staveb, další jsou Svaz vodovodů a kanalizací Žďársko, EG.D (elektrina) a Gasnet (plyn) a nezapomeňme na Cetin, který obnovuje sdělovací (optické) kabely. Na tyto investory vliv nemáme. Město je tak i v pozici mediátora, který všechny propojuje a koordinuje jejich postup. Je to každodenní práce a jsem přesvědčený, že právě tento přístup nás dovede k cíli nejrychleji.

Jak město pomáhá podnikatelům v centru?

Od začátku se snažíme držet centrum co nejvíce přístupné. Pro stavební firmu by bylo jednodušší celé náměstí uzavřít, ale pro podnikatele by to znamenalo mnohem větší problém. I když to přináší komplikace, snažíme se zachovat průchodnost a přístup k provozovněm. Schválili jsme také snížení nájmu v městských objektech. Finančně pomoci, třeba dorovnáním tržeb, město podnikatelům nemůže. Je to nelegální a ověřili jsme si, že k tomu nepřistoupila ani jiná města.

Je potřeba si uvědomit, že po dokončení rekonstrukce budou mít provozovatelé výrazně lepší podmínky než dnes. Opravené centrum přivede do prostoru více lidí, více života a vytvoří prostředí, kde budou chtít lidé trávit čas.

Co by měla rekonstrukce městu přinést?

Především skutečně živé centrum. Ne místo, kterým lidé jen projdou nebo projedou autem, ale prostor, kde budou chtít zůstat. Náměstí nabídne více zeleně, kvalitní mobiliář, prostor pro kavárny, kulturní a společenské akce i odpočinek. Velkou změnou budou i nové prvky pro děti a rodiny. Na náměstí budou vodní trysky, přibude více laviček a celý prostor bude otevřenější a příjemnější pro pohyb. Na Rozkoši vznikne dětské hřiště přímo v sousedství kavárny.

Obrovskou proměnou projde také okolí soutoku řek, které bylo dosud zcela opomíjené, a přitom dává našemu městu jméno. Vznikne nová náplavka, pobytové schody k řece, nové osvětlení i místa k posezení. Řeky se konečně stanou přirozenou součástí života města.

Myslíte, že si lidé nové centrum oblíbí?

Věřím tomu. Už teď, když se dokončují první části, se reakce lidí začínají měnit. Mnozí si dřív výsledek neuměli představit, teď ho začínají vidět na vlastní oči.

Na druhou stranu chápu, proč rekonstrukce vyvolává tolik emocí. Náměstí je nejdůležitější veřejný prostor ve městě a lidé ho denně používají, takže každé omezení velmi intenzivně vnímají. Přitom si všimnete, kolik dalších velkých staveb ve městě současně probíhá, aniž by se o nich téměř mluvilo. V součtu jsou to často investice za větší peníze než samotná rekonstrukce náměstí. Jenže pokud vše běží bez problémů, bere se to jako samozřejmost. To je asi přirozené. Náměstí má ale obrovskou sílu – je to srdce města a každý si k němu vytváří osobní vztah i názor.

Dřív byla řada ulic v centru hlavně dopravním prostorem. Na většině náměstí se parkovalo, na velké části jezdilo a jen na malém kousku se mohl pohybovat chodec. Uvědomme si, jak všechny ty ulice Komenského, Radnická, Kostelní byly nepříjemné pro pohyb chodců, temné, kudy chtěl člověk jen rychle projít. Dnes už je vidět třeba zrovna v Kostelní ulici, jak moc se prostředí proměnilo. Lidé najednou vnímají, jak široký a příjemný prostor tam vlastně je.

Jsem přesvědčený, že za rok si většina lidí na současné komplikace ani nevzpomene. Budou vnímat hlavně to, že město získalo kvalitní veřejný prostor pro další generace.

Šel byste do tak velké rekonstrukce znovu?

Určitě ano. Kdybych si myslel opak, neměl bych v této funkci co dělat.

Rekonstrukce centra byla podle mě nutná. Naše náměstí bylo dlouhé roky zanedbané a bylo potřeba s tím něco udělat. Ano, přináší to komplikace a kritiku, ale možnost posunout město dopředu za to stojí. Moje práce je o tom snažit se měnit veřejný prostor k lepšímu. A i když je to někdy náročné, pořád věřím, že až bude vše hotové, lidé budou na své město hrdí.

Na co se vy sám těšíte nejvíc?

Těším se, až se město bude moci posunout k dalším projektům. Velkým tématem jsou pro mě sídliště. Tam má město obrovský dluh a lidé ten veřejný prostor používají každý den.

Často se mluví o atraktivních a snadno uchovitelných projektech, které jsou dobře vidět – sportovní hala, zimní stadion nebo koupaliště. To všechno je důležité. Ale stejně důležité je opravovat běžný veřejný prostor a infrastrukturu, které lidé využívají mnohem víc a častěji než například to koupaliště.

Rekonstrukci náměstí proto nevnímám jen jako samostatnou stavbu, ale jako začátek širší snahy postupně obnovovat veřejný prostor ve městě.

Až zvládneme tento největší projekt, který tu kdy byl, můžeme se víc soustředit právě na obnovu sídlišť a dalších částí města.

Rok se nám dostává do své poloviny a červnové počasí nabádá ke sportovním aktivitám hlavně na čerstvém vzduchu. Další zajímavou osobností, kterou nám poodhalí jeden z archivních fondů muzea, je sportovec tělem i duší, člen Československé obce sokolské i hasičského spolku Josef Chlubna.

Ze zámku

Díl 53:

Josef Chlubna v archivním fondu muzea

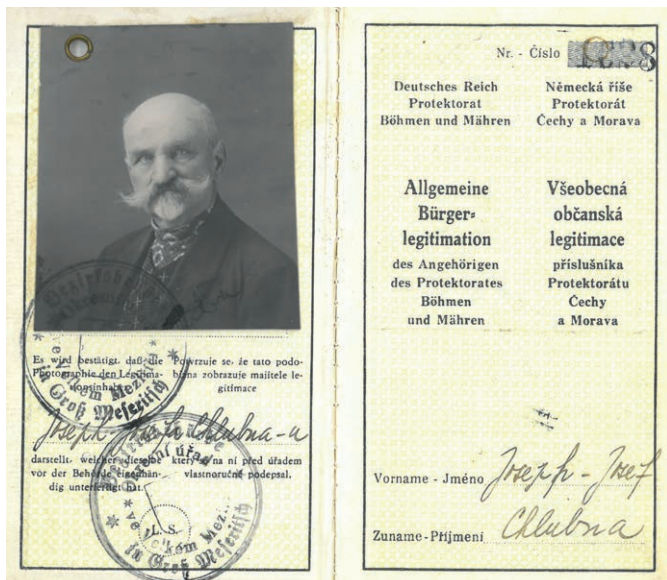
Narodil se 4. května 1853 jako nemanželský syn služebné Františky Dvořákové v Blížkově. Jeho otec Josef se v roce 1857 přihlásil k otcovství a několik let žili v domě č. 41. Josefova matka zemřela na cholera, když chlapci bylo dvanáct let. Krátce na to se vydal do učení obuvnickému řemeslu do Velkého Meziříčí. Následoval vandr v rakouské Vídni. Jak se

dále dozvídáme z článku „Vzácné jubileum“, zveřejněném v 11. čísle Hasičské ochrany - Odborného listu hasičského, vydaném v Brně dne 1. června 1943, „byl odveden, bojoval při okupaci Bosny a Hercegoviny, po návratu v r. 1879 pracoval v továrně Tita Kršky.“ Ve stejném materiálu čteme, že „při jednom z velkých požárů stodol na Horním Městě opálil mu oheň obličej tak, že nejen dlouho nemohl pracovat, ale ztratil i dlouhé vousy, které se tenkrát nosily, a od té doby nosí jen bradku.“ Za svou obětavou činnost obdržel několik vyznamenání, jako např. malou hasičskou medaili, stříbrnou medaili dobrovolných hasičů zemského ústředí v Brně či zlatou za 50letou činnost hasičskou s trikolourou v modrém pouzdře, udělenou v roce 1930.

Odkazem Jindřicha Fügnera a Miroslava Tyrše se jako člen Sokola řídil od roku 1912, kdy v místní sokolovně trénoval mladé ženy i muže v duchu sokolského hesla „Paže tuž, vlasti služ!“ Jeho zápal pro sokolskou organizaci můžeme sledovat až do vysokého věku, kdy v roce 1926 navštívil VIII. všesokolský slet v Praze. Z této události se nám dochovala Sletová legitimace s číslem 75202 opatřená razítky Tělocvičné jednoty Sokol Velké Meziříčí a Slavnostního výboru v Praze či Vstupenka doplatková ze dne 5. července 1926, která „umožňovala členům v kroji stání na tribuně, členům v obleku občanském stání na ochozu.“

O tom, že byl Josef Chlubna drahým otcem svým čtyřem dcerám, svědčí také několik srdečných a vroucně psaných gratulací ke kulatým narozeninám. Dcera Anda se např. v roce 1933 vyznává slovy: „Byl jste nám dobrým a starostlivým otcem, a proto dnes, kdy nemohu se Vám jinak lépe odměnit za vše, aspoň jsem Vám vděčnou dcerou, která Vás s láskou a v dáli vzpomíná.“

Zemřel sešlostí věkem 8. listopadu 1946 ve svém domě na ulici U Klihárny č. 863. Tento dům, jakož i název ulice, bychom však dnes v našem městě hledali marně. Někteří pamětníci si možná vybaví řadu domků na místě dnešního minigolfového hřiště na Ostrůvku.

Všeobecná občanská legitimace

Ve dvojazyčné Všeobecné občanské legitimaci z doby protektorátu se uvádí, že posledním povoláním dobrovolného hasiče Josefa Chlubny bylo kontrolor nemocenské pojišťovny. Tuto funkci zastával poté, co vlivem průmyslové výroby ustoupilo obuvnické řemeslo do pozadí a on se musel rekvalifikovat. Zde působil plných 36 let, než v 74 letech odešel do výslužby. Legitimace je opatřena otiskem palce pravé ruky a obsahuje mj. údaje, že jmenovaný vdovec byl malé postavy, měl modré oči, šedivé vousy a souměrné rty.

Dana Cejnková, Muzeum JmZ

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návších, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Velké Meziříčí: Bukovského kříž

Tento kříž, který se nyní nachází na moráňském hřbitově, stával více než sto let na náměstí před kostelem sv. Mikuláše. Postavit jej nechal mistr barvířský Martin Bukovský v roce 1856. Jedná se o celokovový kříž s pozlacenou figurou Krista. Zhruba v polovině kříže je tabulka ve tvaru štítu a na ní je nápis: k cti a chvále / Boží / nákladem Martina / Bukowského / 1856. Martin Bukovský se narodil 8. listopa-

du 1780 ve Velkém Meziříčí v domě číslo popisné 77. Ve stejném domě pak 30. dubna 1858 zemřel.

V roce 1883 byl probourán nový vchod do kostela, a to přímo z náměstí. A kříž začal překážet. V roce 1885 se objevila snaha přesunout kříž na hřbitov na Moráni. Většina obyvatel však byla proti, a tak se kříž nestěhoval a zůstal před kostelem. Nakonec se přece jen stěhoval, a to v roce 1961.

Na Moráni nahradil hlavní hřbitovní kříž, který byl zničen při bombardování města v květnu 1945. Ke stěhování došlo v souvislosti s opravami náměstí.

V tom roce, jak se píše v kronice, bylo náměstí vydlážděno, odstraněny byly dvě lípy mezi kašnou a kostelem, zasypana studna a přemístěn kříž z roku 1856.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

I holiči chodí do války

Vincenc Jan Aufgevekt prošel s jihlavským 81. pěším plukem celou Halič a došel až k památné bitvě u Zborova. Té se ovšem už nedočkal. Pojďme se seznámit s jeho osudem.

Vincenc Jan Aufgevekt se narodil 27. listopadu 1881 ve Velkém Meziříčí na Náměstí v domě číslo popisné 116, a to jako syn kominického mistra Jana Aufgevakta (narozen 9. ledna 1831), který byl nemanželským synem Nepomuceny Aufgevektové. Matkou Vincence byla Janova žena Marie (narozena 16. června 1847, zemřela 19. března 1902), dcera bednáře z Cidliny Jana Mátle a jeho ženy Anny rozené Čechové. Rodiče se brali ve Velkém Meziříčí 30. srpna 1874. Později se rodina přestěhovala do Komenského ulice číslo popisné 120.

Jen tak pro zajímavost. Jméno Aufgevekt je zkomoleninou německého Aufgeweckt – Probuzený.

Vincenc měl tři bratry a dvě sestry – Ludvík (narozen 15. srpna 1877, vyučil se u svého otce kominíkem), Josef (narozen 28. února 1889, taktéž se u otce vyučil kominíkem), Antonín

(narozen 1. června 1886, vyučil se holičem u mistra Konečného ve Velkém Meziříčí, dne 20. října 1912 se v Husovicích oženil se Štěpánkou Ambrosovou), Marie (narozena 3. března 1879, dne 14. května 1921 se v Brně u sv. Jakuba provdala za Františka Lebedu) a Aloisie (narozena 25. května 1880, stala se prodavačkou v papírnictví ve Vídni).

Vincenc se stejně jako bratr Antonín vyučil holičem a pracoval u holičského mistra Dvořáčka v Třebíči.

Když přišla válka, musel na válečné pole odejít i holič Vincenc (doma zvaný samozřejmě Čeněk) Aufgevekt. Rukoval na východní frontu k jihlavskému 81. pěšimu pluku. Na konci července vypukly boje u Koniuch, které byly předzvěstí velké bitvy u sousedního Zborova. V těchto potyčkách byla raněna, padla či byla prohlášená za nezvěstné spousta vojáků jihlavského pluku. Byl mezi nimi i Vincenc Jan Aufgevekt, který padl u Koniuch 30. června 1917.

Petr Chňoupek

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

Blatiny

Ve vesnici Černé měli kdysi rychtáře, který se snažil získat pro obec výhody za každou cenu. Když to nešlo poctivě, použil kdejaký úskok. Tak se zhlédl v lesním hospodářství. Zvláště se mu zalíbil veliký les Blatiny, rozprostírající se mezi Černou a Blížkovem. Ten les patřil odjakživa Blížkovu, který měl z prodeje dřeva slušné příjmy. Ale co není, může být. Však by se Černé také hodil nějaký ten stříbrňák.

Rychtář nějakou dobu váhal, ale krásný les mu nedal spát. Nakonec se vypravil do zámku v Černé s listinou, ve které bylo napsáno, že polovina Blatin patří Černé. Pan vrchní se nejdříve podivil. Vždyť tu spravuje panství už řadu let, a nikdy neslyšel, že by Blížkovští neměli na Blatiny právo. Rychtář však vedl svou. Prý má listinu po dědovi a sám také může odpřisáhnout, že polovice Blatin patří Černé. Vždyť mu to děda přece říkal.

Když na tom trval, páni ze zámku uspořádali s Blížkovskými soud, kde černický rychtář odpřisáhl, že půl Blatin s Milíkovskou ho-

rou patří Černé. Blížkovští měli smůlu, že se jim ztratila příslušná listina, a tak svoje právo nemohli dokázat. Rozhodnutím soudu přišli o nejlepší část lesa a černický rychtář už se těšil, jak si jeho obec přilepší. Jenže se přepočítal. Páni z Černé sice Blížkovským polovinu Blatin odebrali, ale připojili ji k panským pozemkům a obec Černá nedostala nic.

Rychtáře velmi mrzelo, že mu jeho falešná listina ani křivá přísaha nebyla nic platná. Svědomí ho trápilo, až nakonec onemocněl a zemřel. Na smrtelné posteli sice knězi pověděl, jak to ve skutečnosti bylo, ale páni už les nevrátili.

Brzy po rychtářově smrti jej lidé začali potkávat v Blatinách. Chodil sem tam a za ním velký černý pes. Když se už nějakou dobu objevoval, lidé se báli přes Blatiny chodit. Černičtí páni nakonec zavolali kata, ten rychtáře chytil, uťal mu mečem hlavu a zakopal jej. Od té doby už rychtář přestal v Blatinách strašit.

Kalendář akcí

Kino

5. 6. 2026, 19:30
Vládci vesmíru

6. 6. 2026, 19:30
Ďábel nosí Pradu 2

7. 6. 2026, 16:00
Mrzutá rybka

7. 6. 2026, 18:30
17. 6. 2026, 19:00
Pět švestek

10. 6. 2026, 19:00
Zmizení Josefa Mengeleho

19. 6. 2026, 17:00
21. 6. 2026, 16:00
Toy Story 5: Příběh hraček

20. 6. 2026, 19:30
Den odhalení

21. 6. 2026, 18:30
Michael

24. 6. 2026, 19:00
Tahle párty je DEAD

26. 6. 2026, 10:30, 16:00

28. 6. 2026, 16:00
1. 7. 2026, 17:00
Mimoni a monstra

26. 6. 2026, 19:30
Supergirl

27. 6. 2026, 19:30
Posedlost

28. 6. 2026, 18:30
5. 7. 2026, 18:30
Po večerce

Koncerty

7. 6. 2026, 16:30
zámek Velké Meziříčí
Otvírání studánek - koncert
Harmonie Ladies

7. 6. 2026, 19:30
vnitřní nádvoří zámku
Na pohodu - filmový
a seriálový speciál

13. 6. 2026, 13:30
velký sál Jupiter clubu
Velkomeziříčské pouťovky
Vlčnovjanka | Tanja | Vltava |
Mňága a Žďorp

13. 6. 2026, 20:00
výletišťe Mostiště
Posezení s kapelou ROUGH
BOYS?

14. 6. 2026, 17:00
špitální kostel
Listověj - hudba z Vysočiny

16. 6. 2026, 19:30
velký sál Jupiter clubu
Concentus Moraviae
Epoque quartet

19. 6. 2026, 20:00
vnitřní nádvoří zámku,
v případě nepříznivého počasí
v Jupiter clubu
Robert Křesťan se skupinou
Druhá tráva

20. 6. 2026, 16:00
sportovní areál Dolní
Heřmanice
Heřmaňák fest

25. 6. 2026, 19:30
zámecká jídelna
Concentus Moraviae -
Quatuor Danel

27. 6. 2026 14:00-19:00
Jabloňov - hřiště
Doubravěnka

Divadlo

6. 6. 2026 v 19:00
velký sál Jupiter clubu
Romeo, Julie a tma

11. 6. 2026, 19:00
velký sál Jupiter clubu
Fichtl - Příběh z doby, kdy
život běžel na jeden válec

VGS

9. 6. 2026, 16:30
kinosál JC
Otokar Březina věčností znějící

16. 6. 2026, 16:30
kinosál JC
Počátky města Velkého Mezi-
říčí z pohledu archeologie

23. 6. 2026. 16:30
kinosál JC
Rok na vsi - léto

Různé

4. 6. 2026, 18:00
kostel sv. Mikuláše
Boží tělo

6. 6. 2026
pěší turisté: 7:00 až 9:00 hodin
cykloturisté: 8:00 až 10:00 hod.
Měřín - u hřiště
Měřínská 50

6. 6. 2026, 13:00
O pohár SDH Lavičky
Žďárská liga

7. 6. 2026, 9:00
cvičák za Kauflandem
Nauč psa - Sranda závody

7. 6. 2026, 12:00
Netín - sportovní areál
O pohár SDH Netín
Žďárská liga

7. 6. 2026, 13:00
fotbalové hřiště - Stránecká
Zhoř
Srdce na kolech - charitativní
sraz sportovních a historických
vozdů

9. 6. 2026, 9:00, 11:00, 15:00
patro budovy Agropodniku
Mezinárodní den archivu
nutná rezervace předem na tel.
č. 566 521 306

13. 6. 2026, 13:00
Měřín - Parkoviště u ZŠ
Výjízďka historických
motocyklů

13. 6. 2026, 11:00
Netín - sportovní areál
Extraliga ČR v požárním
útoce

13. 6. 2026, 9:00-17:00
14. 6. 2026, 13:00-18:00
Zahrady Rozmarínek Petráveč
Víkend otevřených zahrad

13. 6. 2026, 14:00
Sviny - fotbalové hřiště
Maškarní odpoledne pod
hladinou

14. 6. 2026, 8:00
předsálí kina
Schůzka filatelistů

20. 6. 2026, 10:00
mše svatá v kostele
oslava devadesátého výročí
založení SDH Mostiště
14:00 program na hřišti

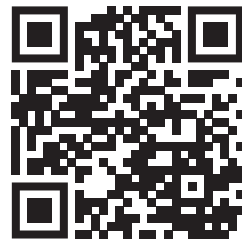
21. 6. 2026
Dolní Radslavice - u kapličky
Pouť ke sv. Ladislavovi

26. 6. 2026, 19:00
Kaktus aréna
Meziříčko
Hospodský kvíz

27. 6. 2026, 13:00-16:00
Křižanov - hřiště Škrejblík
Dětský den

18. 7. 2026, 14:00
hřiště Mostiště
Pivní den 2026

Změna programu vyhrazena

Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomezirisko.cz